

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 11ης Δεκεμβρίου 2013**

σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 ⁽⁴⁾ θεσπίστηκε κοινοτικό σύστημα για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ).
- (2) Το πεδίο εφαρμογής της ΚΑΠ περιλαμβάνει τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και τη διαχείριση της αλιείας προς τον σκοπό αυτό. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της εκτείνεται, όσον αφορά μέτρα για τις αγορές και οικονομικά μέτρα για τη στήριξη των στόχων της, στους βιολογικούς πόρους των γλυκών υδάτων και στην υδατοκαλλιέργεια, καθώς και στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στο έδαφος των κρατών μελών ή σε ύδατα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων αλιευτικών σκαφών τα οποία φέρουν τη σημαία τρίτων χωρών και είναι νηολογημένα σε τρίτες χώρες ή αλιευτικών σκαφών ή υπηκόων κρατών μελών, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους της σημαίας και τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 117 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 ⁽⁵⁾ (UNCLOS).

⁽¹⁾ ΕΕ C 181 της 21.6.2012, σ. 183.

⁽²⁾ ΕΕ C 225 της 27.7.2012, σ. 20.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 17 οκτώβρη 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59).

⁽⁵⁾ Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και συμφωνία σχετικά με την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης (ΕΕ L 179 της 23.6.1998, σ. 3).

- (3) Η ερασιτεχνική αλιεία μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στους αλιευτικούς πόρους και, συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι διεξάγεται κατά τρόπο συμβατό προς τους στόχους της ΚΑΠ.

- (4) Η ΚΑΠ θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμης περιβαλλοντικής, οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας. Θα πρέπει να προβλέπει κανόνες που θα αποβλέπουν στη διασφάλιση της ιχνηλασιμότητας, της ασφάλειας και της ποιότητας των προϊόντων που διατίθενται στις αγορές της Ένωσης. Περαιτέρω, η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλει στην αύξηση της παραγωγικότητας, ενός ευλόγου επιπέδου διαβίωσης για τον αλιευτικό κλάδο, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας μικρής κλίμακας και της σταθερότητας των αγορών, και θα πρέπει να διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα των τροφίμων και ότι οι προμήθειες θα φτάνουν στους καταναλωτές σε λογικές τιμές. Η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλλει στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στην επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην εν λόγω στρατηγική.

- (5) Η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος της UNCLOS ⁽⁶⁾ και, σύμφωνα με την απόφαση 98/414/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, μέρος της Συμφωνίας των Ηνωμένων Εθνών για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων της 4ης Δεκεμβρίου 1995 ⁽⁸⁾ («Συμφωνία των ΗΕ για τα αποθέματα ιχθύων») και, σύμφωνα με την απόφαση 96/428/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁹⁾, μέρος της Συμφωνίας του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών

⁽⁶⁾ Απόφαση 98/392/ΕΚ του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 1998 για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, για το Δίκαιο της Θάλασσας και της συμφωνίας, της 28ης Ιουλίου 1994, σχετικά με την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης (ΕΕ L 179, 23.6.1998, σ. 1).

⁽⁷⁾ Απόφαση 98/414/ΕΚ του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1998 για την επικύρωση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της συμφωνίας για την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982, οι οποίες αφορούν τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων αποθεμάτων ιχθύων (ιχθείς που απαντώνται τόσο εντός όσο και εκτός των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών) (αλληλοεπικαλυπτόμενα αποθέματα) και των αποθεμάτων άκρως μεταναστευτικών ιχθύων (ΕΕ L 189, 3.7.1998, σ. 14).

⁽⁸⁾ Συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982, οι οποίες αφορούν τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων αποθεμάτων ιχθύων (ιχθείς που απαντώνται τόσο εντός όσο και εκτός των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών) (αλληλοεπικαλυπτόμενα αποθέματα) και των αποθεμάτων άκρως μεταναστευτικών ιχθύων (ΕΕ L 189, 3.7.1998, σ. 16).

⁽⁹⁾ Απόφαση 96/428/ΕΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1996 για την εκ μέρους της Κοινότητας αποδοχή της συμφωνίας για την προώθηση της τήρησης των διεθνών μέτρων διατήρησης και διαχείρισης από τα αλιευτικά σκάφη στην ανοικτή θάλασσα (ΕΕ L 177, 16.7.1996, σ. 24).

(FAO) της 24ης Νοεμβρίου 1993 για την προώθηση της τήρησης διεθνών μέτρων διατήρησης και διαχείρισης από αλιευτικά σκάφη στην ανοικτή θάλασσα ⁽¹⁾.

- (6) Αυτές οι διεθνείς πράξεις καθορίζουν κατά κύριο λόγο υποχρεώσεις διατήρησης, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, υποχρεώσεις λήψης μέτρων διατήρησης και διαχείρισης με στόχο τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των θαλάσσιων πόρων σε επίπεδα τα οποία να μπορούν να παράγουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, τόσο εντός θαλασσιών περιοχών εθνικής δικαιοδοσίας όσο και στην ανοικτή θάλασσα, και συνεργασίας με άλλα κράτη για τον σκοπό αυτό, υποχρεώσεις ευρείας εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης για τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των αποθεμάτων ιχθύων, υποχρεώσεις διασφάλισης της συμφωνίας των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης όπου υπάρχουν θαλάσσιοι πόροι σε θαλάσσιες περιοχές που υπάγονται σε διαφορετικό καθεστώς δικαιοδοσίας και υποχρεώσεις να λαμβάνονται δρόντως υπόψη άλλες θεμιτές χρήσεις των θαλασσών. Η ΚΑΠ θα πρέπει, συνεπώς, να συμβάλλει στην εφαρμογή των διεθνών υποχρεώσεων της Ένωσης στο πλαίσιο αυτών των διεθνών πράξεων. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, για τα οποία έχουν εξουσιοδοτηθεί στο πλαίσιο της ΚΑΠ, θα πρέπει επίσης να ενεργούν με τρόπο που να συνάδει πλήρως με τις διεθνείς υποχρεώσεις διατήρησης και συνεργασίας στο πλαίσιο των εν λόγω διεθνών πράξεων.
- (7) Στην παγκόσμια Διάσκεψη κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη στο Γιόχανεσμπουργκ το 2002, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεσμεύθηκαν να αναλάβουν δράση κατά της συνεχιζόμενης μείωσης πολλών αποθεμάτων ιχθύων. Επομένως, η Ένωση θα πρέπει να βελτιώσει την ΚΑΠ με σκοπό να διασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση των ζώντων βιολογικών πόρων της θάλασσας αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών εντός ενός λογικού χρονικού πλαισίου πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Τα ποσοστά εκμετάλλευσης θα πρέπει να επιτευχθούν έως το 2015. Η επίτευξη των εν λόγω ποσοστών εκμετάλλευσης μετά την παραπάνω ημερομηνία μπορεί να επιτραπεί μόνον εφόσον η επίτευξή τους έως το 2015 ενέχει σοβαρούς κινδύνους για την κοινωνική και οικονομική βιωσιμότητα των θιγόμενων αλιευτικών στόλων. Μετά το 2015, τα ποσοστά αυτά θα πρέπει να επιτευχθούν όσον το δυνατόν νωρίτερα και σε κάθε περίπτωση πριν από το 2020. Εάν οι επιστημονικές πληροφορίες δεν επαρκούν για να προσδιορισθούν τα επίπεδα αυτά, μπορεί να εξετασθεί το ενδεχόμενο παραμέτρων κατά προσέγγιση.
- (8) Στις αποφάσεις διαχείρισης που αφορούν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση σε μικτούς τύπους αλιείας θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυσκολία της ταυτόχρονης αλίευσης όλων των αποθεμάτων στο πλαίσιο μικτού τύπου αλιείας επιτυγχάνοντας μέγιστη βιώσιμη απόδοση, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις αναφέρουν ότι είναι πολύ δύσκολο να αποφευχθεί το φαινόμενο αλίευσης ειδών με περιοριστική ποσότητα (choke species) με την αύξηση της επιλεκτικότητας των χρησιμοποιούμενων αλιευτικών εργαλείων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, θα ζητείται από τους

κατάλληλους επιστημονικούς οργανισμούς να παρέχουν γνωμοδότηση σχετικά με τα κατάλληλα επίπεδα θνησιμότητας ιχθύων.

- (9) Η ΚΑΠ θα πρέπει να συνάδει με τους στόχους για την αλιεία που καθορίστηκαν στην απόφαση που εξέδωσε η Διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της Σύμβασης για τη βιοποικιλότητα όσον αφορά το στρατηγικό σχέδιο για τη βιοποικιλότητα 2011-2020, καθώς και με τους στόχους για τη βιοποικιλότητα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 25ης και 26ης Μαρτίου 2010.
- (10) Η βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων θα πρέπει να βασίζεται στην προληπτική προσέγγιση, η οποία απορρέει από την προληπτική προσέγγιση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων επιστημονικών δεδομένων.
- (11) Η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλλει στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, στη βιώσιμη διαχείριση όλων των ειδών που τυγχάνουν εμπορικής εκμετάλλευσης, και ιδιαίτερα στην επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (12) Η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλει επίσης στον εφοδιασμό της αγοράς της Ένωσης με τρόφιμα υψηλής διατροφικής αξίας και στη μείωση της εξάρτησης της εσωτερικής αγοράς της Ένωσης από εισαγωγές τροφίμων. Θα πρέπει επίσης να συμβάλει στην άμεση και έμμεση δημιουργία θέσεων εργασίας και οικονομικής ανάπτυξης στις παράκτιες περιοχές.
- (13) Αναγκαίοι στόχοι είναι η υλοποίηση μιας οικοσυστημικής προσέγγισης της διαχείρισης της αλιείας, ο περιορισμός των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων και όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποφυγή ή μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.
- (14) Η ΚΑΠ θα πρέπει να διέπεται από τις αρχές χρηστής διακυβέρνησης. Οι αρχές αυτές συνεπάγονται τη λήψη αποφάσεων με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές συμβουλές, την ευρεία συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων και την υιοθέτηση μακροπρόθεσμης προοπτικής. Η επιτυχής διαχείριση της ΚΑΠ εξαρτάται επίσης από τη σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων σε επίπεδο Ένωσης, και σε περιφερειακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο, καθώς και από την αμοιβαία συμβατότητα των λαμβανόμενων μέτρων και τη συνοχή τους με άλλες πολιτικές της Ένωσης.
- (15) Η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλει στη βελτίωση της ασφάλειας και των συνθηκών εργασίας των επιχειρηματιών του αλιευτικού κλάδου.
- (16) Η ΚΑΠ θα πρέπει να συνεκτιμά πλήρως, όπου απαιτείται, την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, καθώς και την ασφάλεια των τροφίμων και των ζωοτροφών.

⁽¹⁾ Συμφωνία για την προώθηση της τήρησης των διεθνών μέτρων διατήρησης και διαχείρισης από τα αλιευτικά σκάφη στην ανοικτή θάλασσα (ΕΕ L 177, 16.7.1996, σ. 26).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική) (ΕΕ L 164, 25.6.2008, σ. 19).

- (17) Η ΚΑΠ θα πρέπει να εφαρμόζεται με τρόπο συνεκτικό προς τις υπόλοιπες πολιτικές της Ένωσης και ειδικότερα να συνεκτιμά τις αλληλεπιδράσεις με άλλες ενωσιακές δράσεις σε άλλους τομείς της θαλάσσιας πολιτικής, αναγνωρίζοντας ότι όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τους ωκεανούς και τις θάλασσες της Ευρώπης είναι αλληλοσυνδεόμενα. Απαιτείται συνέπεια στη διαχείριση των διαφόρων τομεακών πολιτικών στη Βαλτική Θάλασσα, τη Βόρεια Θάλασσα, την Κελτική Θάλασσα, τον Βισκαϊκό Κόλπο και τις ιβηρικές ακτές, καθώς και στις θαλάσσιες λεκάνες της Μεσογείου και του Εύξεινου Πόντου.
- (18) Τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης θα πρέπει να έχουν ισότιμη πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους της Ένωσης, με την επιφύλαξη των κανόνων της ΚΑΠ.
- (19) Οι ισχύοντες κανόνες που περιορίζουν την πρόσβαση σε πόρους εντός των ζωνών των 12 ναυτικών μιλίων των κρατών μελών λειτουργούν ικανοποιητικά και ευνοούν τη διατήρηση περιορίζοντας την αλιευτική προσπάθεια στο πιο ευαίσθητο τμήμα των υδάτων της Ένωσης. Οι κανόνες αυτοί έχουν διαφυλάξει επίσης τις παραδοσιακές αλιευτικές δραστηριότητες από τις οποίες εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων. Συνεπώς θα πρέπει να συνεχιστεί η εφαρμογή τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν να εξασφαλίσουν προτιμησιακή πρόσβαση στους βιοτέχνες ή παράκτιους αλιείς.
- (20) Οι μικρές παράκτιες νήσοι που εξαρτώνται από την αλιεία θα πρέπει, κατά περίπτωση, να τύχουν ιδιαίτερης αναγνώρισης και υποστήριξης ώστε να είναι σε θέση να επιβιώσουν και να ευημερήσουν στο μέλλον.
- (21) Οι θαλάσσιοι βιολογικοί πόροι γύρω από τις εξόχως απόμακρες περιφέρειες της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 349 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης θα πρέπει να προστατεύονται ιδιαίτερα, δεδομένου ότι συμβάλλουν στη διατήρηση της τοπικής οικονομίας αυτών των εδαφών, λαμβανομένης υπόψη της δομικής, κοινωνικής και οικονομικής κατάστασής τους. Ορισμένες αλιευτικές δραστηριότητες στα ύδατα αυτά θα πρέπει συνεπώς να περιορισθούν στα αλιευτικά σκάφη που είναι νηολογημένα στους λιμένες αυτών των εδαφών.
- (22) Η Ένωση, προκειμένου να συμβάλει στη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, θα πρέπει να επιδιώξει την προστασία των βιολογικά ευαίσθητων περιοχών, ανακηρύσσοντάς τες προστατευόμενες περιοχές και διατηρώντας το δικαίωμα περιορισμού ή απαγόρευσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Κατά την επιλογή των περιοχών που θα ανακηρυχθούν προστατευόμενες, θα πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στις περιοχές που παρέχουν σαφείς ενδείξεις ύπαρξης υψηλών συγκεντρώσεων ιχθύων κάτω από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης και τόπων αναπαραγωγής και σε αυτές που δύνανται να χαρακτηριστούν ως βιογεωγραφικά ευαίσθητες. Οι υφιστάμενες προστατευόμενες περιοχές θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία της ανακήρυξης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσδιορίσουν τις κατάλληλες περιοχές, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που συναπαρτίζουν ένα συνεκτικό δίκτυο, και, κατά περίπτωση, θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους, καταρτίζοντας και αποστέλλοντας στην Επιτροπή κοινές συστάσεις. Για τον αποτελεσματικότερο καθορισμό των προστατευόμενων περιοχών, θα πρέπει να είναι δυνατό για την Επιτροπή να έχει αρμοδιότητα να τις εντάξει σε ένα πολυετές σχέδιο και, προκειμένου να διασφαλιστεί το δέον επίπεδο δημοκρατικής λογοδοσίας και ελέγχου, να υποβάλει τακτικά εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τη λειτουργία των εν λόγω προστατευόμενων περιοχών.
- (23) Ο στόχος της βιώσιμης εκμετάλλευσης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα μέσω πολυετούς προσέγγισης της διαχείρισης της αλιείας, με προτεραιότητα την κατάρτιση πολυετών σχεδίων στα οποία αντανακλώνται οι ιδιαιτερότητες των διάφορων τύπων αλιείας.
- (24) Τα πολυετή σχέδια θα πρέπει να είναι δυνατόν να καλύπτουν πολλαπλά αποθέματα, όταν η εκμετάλλευση των εν λόγω αποθεμάτων γίνεται από κοινού. Τα πολυετή σχέδια θα πρέπει να θέτουν το πλαίσιο για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων, ορίζοντας σαφή χρονοδιαγράμματα και μηχανισμούς προστασίας για απρόβλεπτες εξελίξεις. Τα πολυετή σχέδια θα πρέπει επίσης να διέπονται από σαφώς καθορισμένους στόχους διαχείρισης, προκειμένου να συμβάλλουν στη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων και στην προστασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Τα σχέδια αυτά θα πρέπει να καταρτίζονται κατόπιν διαβουλεύσεων με γνωμοδοτικά συμβούλια, φορείς του αλιευτικού τομέα, επιστήμονες και άλλους φορείς που έχουν συμφέροντα στη διαχείριση της αλιείας.
- (25) Η οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, η οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾ και η οδηγία 2008/56/ΕΚ επιβάλλουν αντιστοίχως στα κράτη μέλη ορισμένες υποχρεώσεις σχετικά με τις ζώνες ειδικής προστασίας, τις ειδικές ζώνες διατήρησης και τις προστατευμένες θαλάσσιες ζώνες. Ορισμένα μέτρα είναι δυνατόν να απαιτούν την έγκριση μέτρων που εμπίπτουν στην ΚΑΠ. Είναι συνεπώς σκόπιμο να εξουσιοδοτηθούν τα κράτη μέλη να θεσπίζουν, για τα ύδατα που βρίσκονται στην επικράτεια ή δικαιοδοσία τους, τα απαιτούμενα μέτρα διατήρησης για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που ορίζονται στις εν λόγω πράξεις της Ένωσης εφόσον τα μέτρα αυτά δεν θίγουν τα αλιευτικά συμφέροντα άλλων κρατών μελών. Σε περίπτωση που τα μέτρα αυτά είναι δυνατόν να επηρεάσουν αλιευτικά συμφέροντα άλλων κρατών μελών, η εξουσιοδότηση για τη θέσπιση αυτών των μέτρων θα πρέπει να εκχωρείται στην Επιτροπή και να γίνεται προσηφύγηση στην περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
- (26) Απαιτούνται μέτρα για τη μείωση των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεπιθύμητων αλιευμάτων και τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων. Πράγματι, τα ανεπιθύμητα αλιεύματα και οι ανεπιθύμητες απορρίψεις αποτελούν σημαντική

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2009 περί της διατήρησης των αγριών πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).

⁽²⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

- σπατάλη και έχουν δυσμενείς επιπτώσεις για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και για την οικονομική βιωσιμότητα της αλιείας. Θα πρέπει να προβλεφθεί και να εφαρμοσθεί σταδιακά υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων («υποχρέωση εκφόρτωσης») τα οποία υπόκεινται σε όρια ή, όσον αφορά τη Μεσόγειο, σε κανόνες περί ελαχίστων μεγεθών εκφόρτωσης και τα οποία αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ύδατα της Ένωσης ή από αλιευτικά της σκάφη. Η εν λόγω υποχρέωση θα πρέπει να συνοδεύεται από την κατάργηση των κανόνων που έως τώρα υποχρέωναν τους αλιείς σε απορρίψεις.
- (27) Η υποχρέωση εκφόρτωσης θα πρέπει να καθιερωθεί για κάθε τομέα αλιείας ξεχωριστά. Θα πρέπει να επιτρέπεται στους αλιείς να συνεχίσουν την απόρριψη ειδών τα οποία, σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, έχουν υψηλό βαθμό επιβίωσης, όταν ελευθερώνονται στη θάλασσα.
- (28) Για να καταστεί εφικτή η υποχρέωση εκφόρτωσης και για να μετριασθούν οι επιδράσεις των διαφορών στη σύνθεση του ετήσιου αλιεύματος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μεταφέρουν ποσοτώσεις από έτος σε έτος έως ορισμένο ποσοστό.
- (29) Στο πλαίσιο της διαχείρισης της υποχρέωσης εκφόρτωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για τον περιορισμό των ανεπιθύμητων αλιευμάτων. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να δοθεί μεγάλη προτεραιότητα στη βελτίωση των τεχνικών επιλεκτικής αλιείας ώστε τα ανεπιθύμητα αλιεύματα να αποφεύγονται και να περιορίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο. Είναι σημαντικό να κατανέμουν τα κράτη μέλη τις ποσοτώσεις μεταξύ των σκαφών με συνδυασμό που να ανταποκρίνεται κατά το δυνατόν στην αναμενόμενη σύνθεση των ειδών στη συγκεκριμένη αλιεία. Η έλλειψη αντιστοιχίας μεταξύ των διαθέσιμων ποσοτώσεων και των πραγματικών αλιευτικών δεδομένων θα μπορούσε να διορθωθεί με ανταλλαγές ποσοτώσεων με άλλα κράτη μέλη, η οποία θα μπορούσε να πραγματοποιείται και σε μόνιμη βάση. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν επίσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο να διευκολύνουν τους πλοιοκτήτες στη συγκέντρωση των ατομικών ποσοτώσεων, λ.χ. σε οργανώσεις παραγωγών ή σε ομάδες πλοιοκτητών. Μία έσχατη επιλογή είναι ο καταλογισμός των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων στην ποσόστωση του είδους-στόχου, αναλόγως της κατάστασης διατήρησης των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων.
- (30) Ο προορισμός των εκφορτώσεων αλιευμάτων με μέγεθος μικρότερο από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης θα πρέπει να είναι περιορισμένος και να εξαιρεί την πώληση για ανθρώπινη κατανάλωση.
- (31) Για τα αναπόφευκτα ανεπιθύμητα αλιεύματα που προκύπτουν παρά τα μέτρα μείωσής τους, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένες ελάχιστες εξαιρέσεις από την υποχρέωση εκφόρτωσης των αλιευμάτων που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, κυρίως μέσω πολυετών σχεδίων.
- (32) Με την επιφύλαξη επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και χωρίς να διακυβεύονται οι στόχοι της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ) ούτε να αυξάνεται η θνησιμότητα λόγω αλιείας, όταν ισχύει υποχρέωση εκφόρτωσης, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής των αλιευμάτων, θα πρέπει να προβλέπεται αύξηση των σχετικών αλιευτικών δυνατοτήτων, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα αλιεύματα που απορρίπτονταν πλέον εκφορτώνονται.
- (33) Η πρόσβαση σε έναν τύπο αλιείας θα πρέπει να βασίζεται σε διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια, μεταξύ άλλων, περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθούν την υπεύθυνη αλιεία παρέχοντας κίνητρα στους φορείς εκείνους που αλιεύουν με τον λιγότερο επιβλαβή για το περιβάλλον τρόπο και παρέχουν τα μέγιστα δυνατά κοινωνικά οφέλη.
- (34) Η εκμετάλλευση των αποθεμάτων για τα οποία δεν έχουν θεσπισθεί πολυετή σχέδια θα πρέπει να γίνεται με ρυθμούς που διασφαλίζουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση με τον καθορισμό ορίων αλιευμάτων ή αλιευτικής προσπάθειας. Εάν δεν διατίθενται επαρκή δεδομένα, τα αλιεύματα θα πρέπει να υπόκεινται σε διαχείριση με χρήση παρεμφερών προτύπων.
- (35) Δεδομένης της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω του επιμερισμού αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανομή ενός προβλεψίμου μεριδίου των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.
- (36) Αυτή η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεδομένης της προσωρινής βιολογικής κατάστασης των αποθεμάτων, θα πρέπει να διασφαλίζει και να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφάσισε το Συμβούλιο στο ψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου 1976 ⁽¹⁾ και ιδίως στο Παράρτημα VII του ψηφίσματος αυτού.
- (37) Συνεπώς, η σχετική σταθερότητα θα πρέπει να εκλαμβάνεται με αυτή την έννοια.
- (38) Η Επιτροπή θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένη να λαμβάνει προσωρινά μέτρα σε περίπτωση σοβαρής απειλής, λόγω αλιευτικών δραστηριοτήτων, για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή του θαλάσσιου οικοσυστήματος, η οποία απαιτεί άμεση αντιμετώπιση. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να οριστούν εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος και να ισχύουν για προκαθορισμένη χρονική περίοδο.

⁽¹⁾ Ψήφισμα του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1976 που αφορά ορισμένα εξωτερικά θέματα της δημιουργίας στην Κοινότητα αλιευτικής ζώνης 200 μιλίων με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1977 (EE C 105, 7.5.1981, σ. 1).

- (39) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται σε περιφερειακό επίπεδο για την έγκριση κοινών συστάσεων και άλλων πράξεων για την ανάπτυξη και την εφαρμογή μέτρων διατήρησης και μέτρων που επηρεάζουν την αλιευτική δραστηριότητα σε περιοχές που προστατεύονται από το περιβαλλοντικό δίκαιο. Στο πλαίσιο της περιφερειακής συνεργασίας, η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίζει μέτρα διατήρησης μέσω εκτελεστικών ή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων μόνο όταν όλα τα κράτη μέλη που έχουν συμφέρον σε μια περιοχή συμφωνούν ως προς κοινή σύσταση. Ελλείψει κοινής σύστασης, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει πρόταση για τα σχετικά μέτρα βάσει της εφαρμοστέας διαδικασίας που προβλέπεται από τη Συνθήκη.
- (40) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένα να λαμβάνουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης των αποθεμάτων στα ύδατα της Ένωσης, τα οποία θα εφαρμόζονται αποκλειστικά στα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης που φέρουν τη σημαία τους.
- (41) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένα να λαμβάνουν, στη θαλάσσια ζώνη τους των 12 ναυτικών μιλίων, μέτρα διατήρησης και διαχείρισης τα οποία θα εφαρμόζονται σε όλα τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά, όταν εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη της Ένωσης νηολογημένα σε άλλα κράτη μέλη, δεν θα εισάγουν διακρίσεις και θα τίθενται σε εφαρμογή έπειτα από προηγούμενη διαβούλευση με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και ότι η Ένωση δεν θα έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στη οικεία ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων.
- (42) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.
- (43) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν ειδικά μέτρα προκειμένου να ευθυγραμμίζεται ο αριθμός των ενωσιακών αλιευτικών σκαφών με τους διαθέσιμους πόρους, βάσει των αξιολογήσεών τους σχετικά με την ισορροπία μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας των στόλων τους και των αλιευτικών δυνατοτήτων που διαθέτουν. Οι αξιολογήσεις θα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής. Οι προκύπτουσες ετήσιες εκδόσεις θα πρέπει να δημοσιοποιούνται. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να επιλέγει τα μέτρα και τα μέσα που επιθυμεί να υιοθετήσει προκειμένου να μειώσει την υπερβολική αλιευτική του ικανότητα.
- (44) Επιπλέον, για τους σκοπούς της διαχείρισης και της προσαρμογής της αλιευτικής ικανότητας, θα πρέπει να διατηρηθούν τα υποχρεωτικά ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας του στόλου και τα εθνικά προγράμματα εισόδου/εξόδου όσον αφορά τη χρηματοδότηση παροπλισμού.
- (45) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να τηρούν αρχεία με τα ελάχιστα στοιχεία για τα χαρακτηριστικά και τις δραστηριότητες των αλιευτικών σκαφών της Ένωσης που φέρουν τη σημαία τους. Αυτά τα αρχεία θα πρέπει να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής με σκοπό την παρακολούθηση του μεγέθους των στόλων των κρατών μελών.
- (46) Η διαχείριση της αλιείας που βασίζεται στις βέλτιστες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις απαιτεί εναρμονισμένα, αξιόπιστα και ακριβή σύνολα δεδομένων. Συνεπώς, τα κράτη μέλη συλλέγουν δεδομένα για τους στόλους και τις δραστηριότητές τους, ιδίως βιολογικά δεδομένα που να καλύπτουν τα αλιεύματα, συμπεριλαμβανομένων των απορρίψεων, πληροφορίες από έρευνες για τα αποθέματα ιχθύων και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που ενδέχεται να προκαλέσουν οι αλιευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαχειρίζονται τα συλλεγόμενα δεδομένα και να τα καθιστούν διαθέσιμα στους τελικούς χρήστες καθώς και σε άλλα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται τόσο μεταξύ τους όσο και με την Επιτροπή για το συντονισμό των δραστηριοτήτων συλλογής δεδομένων. Κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να συνεργάζονται με τρίτες χώρες όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν προς αξιολόγηση στην Επιτροπή ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες συλλογής δεδομένων που διενεργούν. Η εν λόγω έκθεση θα πρέπει να δημοσιεύεται.
- (47) Θα πρέπει να συλλέγονται μεταξύ άλλων δεδομένα που διευκολύνουν την οικονομική αποτίμηση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους τομείς της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και δεδομένα που αφορούν τις τάσεις της απασχόλησης στους εν λόγω τομείς.
- (48) Η Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) που συστάθηκε με την απόφαση 2005/629/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ μπορεί να παρέχει συμβουλές για θέματα διατήρησης και διαχείρισης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, να διασφαλίζει τη χορήγηση της απαιτούμενης βοήθειας από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό, ιδίως ως προς την εφαρμογή βιολογικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών και τεχνικών γνώσεων.
- (49) Οι επιστημονικές γνώσεις στον τομέα της αλιείας με γνώμονα την πολιτική θα πρέπει να ενισχυθούν μέσω εθνικών προγραμμάτων συλλογής επιστημονικών δεδομένων και προγραμμάτων έρευνας και καινοτομίας στον τομέα της αλιείας σε συντονισμό με τα υπόλοιπα κράτη μέλη, καθώς και εντός των πλαισίων έρευνας και καινοτομίας της Ένωσης. Θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ του κλάδου και της επιστημονικής κοινότητας.
- (50) Η Ένωση θα πρέπει να προάγει διεθνώς τους σκοπούς της ΚΑΠ, διασφαλίζοντας ότι οι αλιευτικές δραστηριότητες της Ένωσης εκτός των υδάτων της Ένωσης θα βασίζονται στις ίδιες αρχές και τα ίδια πρότυπα που ισχύουν βάσει του ενωσιακού δικαίου και προάγοντας ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τους φορείς της Ένωσης και τους φορείς από τρίτες χώρες. Προς το σκοπό αυτό, η Ένωση θα πρέπει να επιδώσει να ηγηθεί της διαδικασίας ενίσχυσης των επιδόσεων των περιφερειακών και διεθνών οργανισμών, ώστε να τους βοηθήσει να διατηρήσουν και να διαχειρισθούν τους έμβιους θαλάσσιους πόρους που ανήκουν στη δικαιοδοσία τους και,

(¹) Απόφαση 2005/629/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 2005, για την ίδρυση επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής επιτροπής αλιείας (ΕΕ L 225, 31.8.2005, σ. 18).

μεταξύ άλλων, να καταπολεμήσουν την παράνομη, λαθραία και άναρχη (ΠΛΑ) αλιεία. Η Ένωση θα πρέπει να συνεργασθεί με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς για τη βελτίωση της συμμόρφωσης προς τα διεθνή μέτρα και, μεταξύ άλλων, για την καταπολέμηση της ΠΛΑ. Η θέση της Ένωσης θα πρέπει να βασίζεται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

- (51) Οι συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας που συνάπτονται με τρίτες χώρες θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ενωσιακές αλιευτικές δραστηριότητες σε ύδατα τρίτων χωρών θα βασίζονται στις βέλτιστες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και τη σχετική ανταλλαγή πληροφοριών, εξασφαλίζοντας τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων, τη διαφάνεια όσον αφορά τον προσδιορισμό του πλεονάσματος και, συνεπώς, διαχείριση των πόρων συνεπή προς τους στόχους της ΚΑΠ. Οι εν λόγω συμφωνίες, οι οποίες παρέχουν πρόσβαση σε πόρους που ανταποκρίνονται στα συμφέροντα του στόλου της Ένωσης έναντι χρηματοοικονομικής συμμετοχής της Ένωσης, θα πρέπει να συμβάλουν στη δημιουργία ενός πλαισίου διακυβέρνησης υψηλής ποιότητας, με σκοπό ιδίως τη διασφάλιση αποδοτικών μέτρων συλλογής δεδομένων, παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης.
- (52) Ο σεβασμός των δημοκρατικών αρχών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως ορίζονται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και σε άλλες συναφείς διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και της αρχής του κράτους δικαίου, θα πρέπει να αποτελεί ουσιώδες στοιχείο των συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν ειδική ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η εισαγωγή ρήτρας για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας θα πρέπει να είναι απολύτως συμβατή με τους γενικούς στόχους της αναπτυξιακής πολιτικής της Ένωσης.
- (53) Η υδατοκαλλιέργεια θα πρέπει να συμβάλλει στη διατήρηση του δυναμικού παραγωγής τροφίμων σε βιώσιμη βάση σε όλη την Ένωση, ώστε να εξασφαλιστούν μακροπρόθεσμα η επισιτιστική ασφάλεια, περιλαμβανομένου του εφοδιασμού σε τρόφιμα, καθώς και η ανάπτυξη και η απασχόληση για τους πολίτες της Ένωσης και να διευκολυνθεί η αντιμετώπιση της αυξανόμενης παγκόσμιας ζήτησης για θαλάσσια προϊόντα διατροφής.
- (54) Η στρατηγική της Επιτροπής για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας, του 2009, η οποία επιδοκιμάστηκε από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο, τόνιζε ότι απαιτούνται όροι ισότιμου ανταγωνισμού για την υδατοκαλλιέργεια ως βάση για τη βιώσιμη ανάπτυξή της.
- (55) Οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας της Ένωσης επηρεάζονται από τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν σε κάθε χώρα, συμπεριλαμβανομένων των αδειών για τους φορείς. Ως εκ τούτου, η Ένωση θα πρέπει να αναπτύξει αφενός στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές με σκοπό τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας, την υποστήριξη της ανάπτυξης και της καινοτομίας του και την ενθάρρυνση της οικονομικής δραστηριότητας, τη διαφοροποίηση και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις παράκτιες περιοχές και τις περιοχές της ενδοχώρας. Περαιτέρω θα πρέπει να θεσπισθούν μεταξύ κρατών μελών μηχανισμοί για την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μέσω της ανοικτής μεθόδου συντονισμού των εθνικών μέτρων που αφορούν την ασφάλεια των επιχειρήσεων, την πρόσβαση στα ύδατα και τον χώρο της Ένωσης και την απλούστευση των διαδικασιών αδειοδότησης.
- (56) Λόγω της ιδιαίτερης φύσης της υδατοκαλλιέργειας απαιτείται η σύσταση γνωμοδοτικού συμβουλίου που θα αναλάβει τις διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους φορείς σχετικά με τα στοιχεία των πολιτικών της Ένωσης που ενδέχεται να επηρεάσουν την υδατοκαλλιέργεια.
- (57) Απαιτείται ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου αλιείας και υδατοκαλλιέργειας της Ένωσης καθώς και απλοποίηση για να βελτιωθεί η διαχείριση των δραστηριοτήτων παραγωγής και εμπορίας του εν λόγω κλάδου. Η κοινή οργάνωση αγοράς για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει να εξασφαλίζει όρους ισότιμου ανταγωνισμού για όλα τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης, ανεξαρτήτως της καταγωγής τους, να επιτρέπει στους καταναλωτές να κάνουν καλύτερες επιλογές βάσει ορθής ενημέρωσης και να στηρίζουν την υπεύθυνη κατανάλωση, καθώς και να βελτιώσει, από οικονομική άποψη, τη γνώση και κατανόηση των αγορών της Ένωσης κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού.
- (58) Η κοινή οργάνωση της αγοράς θα πρέπει να υλοποιηθεί σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.
- (59) Προκειμένου να διασφαλισθεί η συμμόρφωση προς τους κανόνες της ΚΑΠ, θα πρέπει να θεσπισθεί αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης των παράνομων, λαθραίων και άναρχων (ΠΛΑ) δραστηριοτήτων αλιείας.
- (60) Θα πρέπει να προωθηθεί η χρήση σύγχρονων, αποτελεσματικών τεχνολογιών στο πλαίσιο του ενωσιακού συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν πιλοτικά προγράμματα για νέες τεχνολογίες ελέγχου και νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων.
- (61) Προκειμένου να εξασφαλιστούν συγκρίσιμες συνθήκες εφαρμογής των κανόνων ελέγχου και επιβολής, θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για τον καθορισμό αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.
- (62) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμετοχή των επιχειρήσεων στο ενωσιακό σύστημα συλλογής δεδομένων και στο ενωσιακό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν από τις επιχειρήσεις τους να συμβάλλουν αναλογικά στο σχετικό λειτουργικό κόστος.

- (63) Οι στόχοι της ΚΑΠ δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά αποκλειστικά από τα κράτη μέλη, δεδομένων των προβλημάτων που προκύπτουν κατά την ανάπτυξη και διαχείριση του αλιευτικού κλάδου καθώς και των περιορισμένων οικονομικών πόρων των κρατών μελών. Συνεπώς, για τη διευκόλυνση της επίτευξης των στόχων αυτών, θα πρέπει να χορηγηθεί πολυετής ενωσιακή οικονομική βοήθεια η οποία θα εστιάζεται στις προτεραιότητες της ΚΑΠ και θα προσαρμόζεται στα ειδικά χαρακτηριστικά που παρουσιάζει ο κλάδος της αλιείας στα επιμέρους κράτη μέλη.
- (64) Η οικονομική βοήθεια της Ένωσης θα πρέπει να χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των κρατών μελών και των επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοκτητών σκαφών, με τους κανόνες της ΚΑΠ. Με την επιφύλαξη ειδικών κανόνων που θα εγκριθούν, η οικονομική βοήθεια της Ένωσης θα πρέπει να διακόπτεται, να αναστέλλεται ή να διορθώνεται σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης κράτους μέλους προς συγκεκριμένη υποχρέωση της ΚΑΠ ή σοβαρής παράβασης αυτών των κανόνων από φορέα.
- (65) Ο διάλογος με τους ενδιαφερόμενους φορείς έχει αποδειχθεί ουσιώδης για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ. Λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στα ύδατα της Ένωσης και την αυξημένη περιφερειοποίηση της ΚΑΠ, τα γνωμοδοτικά συμβούλια θα πρέπει να διασφαλίζουν, κατά την εφαρμογή της ΚΑΠ, ότι θα αξιοποιείται η γνώση και η πείρα όλων των ενδιαφερομένων φορέων.
- (66) Λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, της υδατοκαλλιέργειας, των αγορών και του Εύξεινου Πόντου, κρίνεται σκόπιμη η σύσταση νέου γνωμοδοτικού συμβουλίου για καθένα εκ των ανωτέρω.
- (67) Η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης θα πρέπει να εκχωρηθεί στην Επιτροπή αναφορικά με τη λήψη μέτρων διατήρησης που συνοδεύουν ορισμένες περιβαλλοντικές υποχρεώσεις των κρατών μελών, την προσαρμογή της υποχρέωσης εκφόρτωσης με στόχο τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης, την επέκταση της υποχρέωσης εκφόρτωσης σε άλλα είδη μέσω της διαδικασίας περιφερειοποίησης, τη θέσπιση ειδικού σχεδίου απορρίψεων μέσω της διαδικασίας περιφερειοποίησης, την εφαρμογή ελάχιστων εξαιρέσεων από την υποχρέωση εκφόρτωσης εφόσον δεν έχει θεσπιστεί άλλο μέτρο εφαρμογής σχετικό με την εν λόγω υποχρέωση και τον καθορισμό λεπτομερειών σχετικά με τη λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, κατά την εκπόνηση και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και δέουσα διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (68) Προκειμένου να διασφαλισθούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα προσωρινά μέτρα για την άμβλυση των επιπτώσεων από σοβαρές απειλές κατά των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, το σύστημα εισόδου-εξόδου στη διαχείριση των στόλων καθώς και σχετικά με την καταγραφή, τον μορφότυπο και

τη διαβίβαση των δεδομένων που προορίζονται για το ενωσιακό μητρώο αλιευτικών σκαφών, θα πρέπει να εκχωρηθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

- (69) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων του.
- (70) Η απόφαση 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾ θα πρέπει να καταργηθεί όταν τεθούν σε ισχύ οι αντίστοιχοι κανόνες κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (71) Λόγω του αριθμού και της σημασίας των τροποποιήσεων που θα πρέπει να πραγματοποιηθούν, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 θα πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΠ) καλύπτει:
  - α) τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και τη διαχείριση της αλιείας και των στόλων που εκμεταλλεύονται τους εν λόγω πόρους,
  - β) όσον αφορά μέτρα για τις αγορές και οικονομικά μέτρα για τη στήριξη της εφαρμογής της ΚΑΠ: τους βιολογικούς πόρους γλυκών υδάτων, την υδατοκαλλιέργεια, καθώς και τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
2. Η ΚΑΠ καλύπτει τις δραστηριότητες της παραγράφου 1 όταν ασκούνται:
  - α) στο έδαφος των κρατών μελών όπου εφαρμόζεται η Συνθήκη·
  - β) σε ενωσιακά ύδατα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ασκούνται από αλιευτικά σκάφη τα οποία φέρουν τη σημαία τρίτων χωρών και είναι νηολογημένα σε τρίτες χώρες·
  - γ) από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη εκτός των ενωσιακών υδάτων· ή

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους μηχανισμούς ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55, 28.2.2011, σ. 13).

⁽²⁾ Απόφαση 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 2004 για την ίδρυση περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων δυνάμει της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ L 256, 3.8.2004, σ. 17).

δ) από υπηκόους κρατών μελών, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης του κράτους σημαίας.

Άρθρο 2

Στόχοι

1. Η ΚΑΠ διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που είναι συμβατός με τον στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, συμβάλλοντας παράλληλα στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.

2. Η ΚΑΠ εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας και έχει σκοπό να διασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση των έμβιων βιολογικών πόρων της θάλασσας αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.

Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της προοδευτικής αποκατάστασης και διατήρησης των πληθυσμών των αποθεμάτων ιχθύων πάνω από τα επίπεδα βιομάζας που μπορούν να παραγάγουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, ο ρυθμός εκμετάλλευσης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης θα επιτευχθεί έως το 2015 όπου είναι δυνατόν και σε προοδευτική βάση με βαθμιαίες αυξήσεις μέχρι το 2020 το αργότερο για όλα τα αποθέματα.

3. Η ΚΑΠ υλοποιεί μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας προκειμένου να διασφαλίσει ότι θα μετριαστούν οι αρνητικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα και ότι οι δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας και αλιείας δεν συμβάλλουν στην υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

4. Η ΚΑΠ συνεισφέρει στην συλλογή ολοκληρωμένων και αξιόπιστων επιστημονικών δεδομένων.

5. Η ΚΑΠ συγκεκριμένα:

- α) καταργεί σταδιακά τις απορρίψεις κατά περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, αποφεύγοντας και περιορίζοντας, κατά το δυνατόν, τα ανεπιθύμητα αλιεύματα και τη σταδιακή διασφάλιση της εκφόρτωσης των αλιευμάτων·
- β) όπου κρίνεται απαραίτητο, αξιοποιεί τα ανεπιθύμητα αλιεύματα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αποφεύγοντας ωστόσο τη δημιουργία αγοράς για τέτοιου είδους αλιεύματα μικρότερα του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης·
- γ) εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις δημιουργίας μιας οικονομικά βιώσιμης και ανταγωνιστικής αλιευτικής και μεταποιητικής βιομηχανίας και χερσαίων δραστηριοτήτων που συνδέονται με την αλιεία·
- δ) παρέχει μέτρα προσαρμογής της αλιευτικής ικανότητας των στόλων σε επίπεδα αλιευτικών δυνατοτήτων σύμφωνα προς το άρθρο 2 παράγραφος 2 με σκοπό τη δημιουργία οικονομικά βιώσιμων στόλων χωρίς υπερεκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων·
- ε) προωθεί την ανάπτυξη βιώσιμων δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση για να συμβάλλει στην εξασφάλιση και ασφάλεια των επισιτιστικών πόρων και στην απασχόληση·

στ) συμβάλλει στην εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου διαβίωσης για όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη την παράκτια αλιεία και τις κοινωνικοοικονομικές πτυχές,

ζ) συμβάλλει στη δημιουργία αποτελεσματικής και διαφανούς εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας καθώς και στην εξασφάλιση ισότιμων κανόνων ανταγωνισμού για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που διατίθενται στην Ένωση·

η) λαμβάνει υπόψη τόσο τα συμφέροντα των καταναλωτών όσο και των παραγωγών·

θ) προωθεί δραστηριότητες παράκτιας αλιείας λαμβάνοντας υπόψη διάφορες κοινωνικοοικονομικές πτυχές·

ι) είναι συνεπής με τις απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης και ιδίως με το στόχο της επίτευξης καλής περιβαλλοντική κατάσταση έως το 2020, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, καθώς και με άλλες πολιτικές της Ένωσης.

Άρθρο 3

Αρχές καλής διακυβέρνησης

Η ΚΑΠ βασίζεται στις ακόλουθες αρχές χρηστής διακυβέρνησης:

- α) στη σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων σε ενωσιακό, περιφερειακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο,
- β) στη συνεκτίμηση των περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων μέσω περιφερειοποιημένης προσέγγισης,
- γ) στη θέσπιση μέτρων σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις,
- δ) σε μια μακροπρόθεσμη προοπτική,
- ε) στη διοικητική οικονομική αποδοτικότητα,
- στ) στην κατάλληλη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών, ιδίως γνωμοδοτικών συμβουλίων, σε όλα τα στάδια από τη σύλληψη έως την εφαρμογή των μέτρων,
- ζ) στην πρωταρχική ευθύνη του κράτους σημαίας,
- η) στην συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης,
- θ) στην, κατά περίπτωση, χρήση εκτιμήσεων επιπτώσεων,
- ι) στη συνοχή μεταξύ της εσωτερικής και της εξωτερικής διάστασης της ΚΑΠ
- ια) στη διαφάνεια κατά την επεξεργασία των δεδομένων σύμφωνα με τους υφιστάμενους νομικούς κανόνες και με τον δέοντα σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και των όρων εμπιστευτικότητας· στην πρόσβαση στα δεδομένα από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς, άλλους φορείς με επιστημονικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον και άλλους καθορισμένους τελικούς χρήστες.

Άρθρο 4

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «Υδατα της Ένωσης»: τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών, εκτός από τα ύδατα που βρίσκονται κοντά στα εδάφη που αναφέρονται στο Παράρτημα II της Συνθήκης·
- 2) «θαλάσσιοι βιολογικοί πόροι»: τα διαθέσιμα και προσιτά έμβια θαλάσσια υδρόβια είδη, συμπεριλαμβανομένων των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών κατά τη θαλάσσια ζωή τους·
- 3) «βιολογικοί πόροι γλυκών υδάτων»: τα διαθέσιμα και προσιτά έμβια υδρόβια είδη που ζουν σε γλυκά ύδατα·
- 4) «αλιευτικό σκάφος»: οποιοδήποτε σκάφος εξοπλισμένο για την εμπορική εκμετάλλευση θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή με δίχτυ παγίδα ερυθρού τόνου·
- 5) «αλιευτικό σκάφος της Ένωσης»: αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Ένωση·
- 6) «είσοδος στον στόλο»: η εγγραφή αλιευτικού σκάφους στο νηολόγιο του αλιευτικού στόλου κράτους μέλους·
- 7) «μέγιστη βιώσιμη απόδοση»: η μέγιστη θεωρητική απόδοση σε ισορροπία που μπορεί να λαμβάνεται διαρκώς κατά μέσο όρο από ένα απόθεμα υπό τις υπάρχουσες κανονικές περιβαλλοντικές συνθήκες χωρίς να επηρεάζεται σημαντικά η διαδικασία αναπαραγωγής·
- 8) «προληπτική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας», όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 της συμφωνίας του ΟΗΕ για τα αποθέματα ιχθύων: προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους·
- 9) «οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης αλιείας»: μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας εντός ορίων που έχουν νόημα από οικολογική άποψη, η οποία αποσκοπεί στη διαχείριση της χρήσης των φυσικών πόρων, λαμβάνοντας υπόψη τις αλιευτικές και άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες, με παράλληλη προστασία τόσο του βιολογικού πλούτου όσο και των απαραίτητων βιολογικών διαδικασιών που απαιτούνται για τη διασφάλιση της σύνθεσης, της διάρθρωσης και της λειτουργίας των οικοτόπων του επηρεαζόμενου οικοσυστήματος και κατά την οποία συνυπολογίζονται οι γνώσεις και οι αβεβαιότητες όσον αφορά τα βιοτικά, τα αβιοτικά και τα ανθρώπινα στοιχεία των οικοσυστημάτων·
- 10) «απορρίψεις»: αλιεύματα που απορρίπτονται στη θάλασσα·
- 11) «ήπια αλιεία»: χρήση επιλεκτικών αλιευτικών μεθόδων που διακρίνονται για τον χαμηλό βαθμό αρνητικών επιπτώσεων που έχουν επί των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και/ή συνεπάγονται χαμηλές εκπομπές καυσαερίων·
- 12) «επιλεκτική αλιεία»: η αλιεία με αλιευτικές μεθόδους ή αλιευτικά εργαλεία που στοχοποιούν και αιχμαλωτίζουν οργανισμούς βάσει μεγέθους ή είδους κατά την αλιευτική δραστηριότητα, επιτρέποντας έτσι την αποφυγή ή την αβλαβή ελευθέρωση των δειγμάτων ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας·
- 13) «ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας»: το ποσοστό εξάλειψης βιομάζας ή ιχθύων από απόθεμα λόγω αλιευτικών δραστηριοτήτων εντός μιας δεδομένης περιόδου·
- 14) «απόθεμα»: ο έμβιος υδρόβιος πόρος που απαντάται σε μια δεδομένη περιοχή διαχείρισης·
- 15) «όριο αλιευμάτων»: αναλόγως της περιπτώσεως, είτε ποσοτικό όριο αλιευμάτων αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων ιχθύων κατά τη διάρκεια δεδομένης περιόδου, εφόσον αυτό το απόθεμα ή η ομάδα αποθεμάτων ιχθύων υπόκειται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, είτε ποσοτικό όριο εκφορτώσεων αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων ιχθύων κατά τη διάρκεια δεδομένης περιόδου για την οποία δεν ισχύει η υποχρέωση εκφόρτωσης·
- 16) «σημείο αναφοράς διατήρησης»: τιμές παραμέτρων πληθυσμού αποθέματος ιχθύων (όπως η βιομάζα ή το ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας) που χρησιμοποιούνται στη διαχείριση της αλιείας, για παράδειγμα όσον αφορά ένα αποδεκτό επίπεδο βιολογικού κινδύνου ή ένα επιθυμητό επίπεδο απόδοσης·
- 17) «ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης»: το μέγεθος έμβιου θαλάσσιου υδάτινου είδους, λαμβάνοντας υπόψη την ωριμότητα, όπως θεσπίστηκε από το δικαίο της Ένωσης, κάτω του οποίου ισχύουν περιορισμοί ή κίνητρα με στόχο να αποφεύγεται η αλιεία μέσω της αλιευτικής δραστηριότητας· το μέγεθος αυτό αντικαθιστά, κατά περίπτωση, το ελάχιστο μέγεθος εκφόρτωσης·
- 18) «απόθεμα εντός ασφαλών βιολογικών ορίων»: απόθεμα με υψηλό επίπεδο πιθανοτήτων ότι η εκτίμηση αναπαραγωγικής βιομάζας του στο τέλος του προηγούμενου έτους υπερβαίνει το όριο βιομάζας (Blim), και η εκτίμηση του ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας για το προηγούμενο έτος είναι καλύτερη από το όριο θνησιμότητας λόγω της αλιείας (Flim)·
- 19) «προφύλαξη»: προληπτικό μέτρο σχεδιασμένο για την αποφυγή κάποιου ανεπιθύμητου συμβάντος·
- 20) «τεχνικό μέτρο»: το μέτρο που ρυθμίζει τη σύνθεση των αλιευμάτων ανά είδος και μέγεθος, και τις επιπτώσεις στα συστατικά των οικοσυστημάτων που προκύπτουν από αλιευτικές δραστηριότητες, ·

- 21) «αλιευτική προσπάθεια»: το προϊόν της ικανότητας και της δραστηριότητας αλιευτικού σκάφους· όταν πρόκειται για ομάδα αλιευτικών σκαφών, είναι το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας όλων των σκαφών της ομάδας·
- 22) «κράτος μέλος με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον»: κράτος μέλος το οποίο έχει συμφέρον που αναφέρεται είτε σε αλιευτικές δυνατότητες είτε σε αλιεία που πραγματοποιείται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή, στην Μεσόγειο, από παραδοσιακή αλιεία που πραγματοποιείται στην ανοικτή θάλασσα·
- 23) «μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις»: ανακλητά δικαιώματα χρήστη σε συγκεκριμένο τμήμα των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται σε κράτος μέλος ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, τα οποία ο κάτοχος μπορεί να μεταβιβάσει·
- 24) «αλιευτική ικανότητα»: η χωρητικότητα ενός σκάφους σε μονάδες GT (ολική χωρητικότητα) και η ισχύς του σε μονάδες kW, όπως ορίζεται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 του Συμβουλίου ⁽²⁾·
- 25) «υδατοκαλλιέργεια»: εκτροφή ή καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με τη χρησιμοποίηση τεχνικών σχεδιασμένων για την αύξηση της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών πέρα από τις φυσικές δυνατότητες του περιβάλλοντος· οι οργανισμοί παραμένουν στην ιδιοκτησία φυσικού ή νομικού προσώπου καθ' όλη τη διάρκεια του σταδίου εκτροφής ή καλλιέργειας, έως και το στάδιο της συλλογής·
- 26) «αλιευτική άδεια»: άδεια που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου ⁽³⁾·
- 27) «άδεια αλιεύσης»: άδεια που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·
- 28) «αλιευτική δραστηριότητα»: κάθε δραστηριότητα που συνδέεται με την αναζήτηση αλιευμάτων, τη ρίψη, την πόντιση, τη σύρση και την ανύσχυση αλιευτικών εργαλείων και αλιευμάτων επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση, τη διατήρηση και τη μεταποίηση επί του σκάφους, τη μεταβίβαση, τον εγκλωβισμό, την πάχυνση και την εκφόρτωση ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων·
- 29) «αλιευτικά προϊόντα»: υδρόβιοι οργανισμοί που προκύπτουν από οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα ή τα προϊόντα που προέρχονται από αυτούς·
- 30) «επιχείρηση»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διευθύνει ή κατέχει επιχείρηση η οποία ασκεί οποιαδήποτε δραστηριότητα συνδεδεμένη με οιοδήποτε στάδιο της παραγωγής, μεταποίησης, εμπορίας, διανομής και λιανικής πώλησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
- 31) «σοβαρή παράβαση»: παράβαση κατά την έννοια της οικείας νομοθεσίας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων του άρθρου 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ και του άρθρου 90 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου·
- 32) «τελικός χρήστης επιστημονικών δεδομένων»: οργανισμός με ερευνητικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον για την επιστημονική ανάλυση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας·
- 33) «πλέονασμα επιτρεπόμενων αλιευμάτων»: εκείνο το μέρος του επιτρεπόμενου αλιεύματος που ένα παράκτιο κράτος δεν έχει την ικανότητα να αλιεύσει, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσοστό εκμετάλλευσης για μεμονωμένα αποθέματα να παραμένει κάτω από τα επίπεδα στα οποία είναι ικανά να αποκατασταθούν από μόνα τους και να διατηρούνται πληθυσμοί αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επιθυμητά επίπεδα που καθορίζονται από τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις·
- 34) «προϊόντα υδατοκαλλιέργειας»: υδρόβιοι οργανισμοί που προκύπτουν από δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας, σε οποιοδήποτε στάδιο της ζωής τους ή τα προϊόντα που προέρχονται από αυτούς·
- 35) «βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής»: υπολογισμός της μάζας των ιχθύων ενός συγκεκριμένου αποθέματος που αναπαράγεται σε καθορισμένο χρόνο, συμπεριλαμβανομένων αρσενικών και θηλυκών καθώς και ζωοτόκων ιχθύων·
- 36) «μικτή αλιεία»: αλιεία στην οποία είναι παρόντα περισσότερα από ένα είδη και όπου τα διαφορετικά είδη είναι πιθανόν να αλιευθούν μαζί κατά την ίδια αλιευτική δραστηριότητα·
- 37) «συμφωνία σύμπραξης βιώσιμης αλιείας»: διεθνής συμφωνία που συνάπτεται με τρίτη χώρα με σκοπό την πρόσβαση σε ύδατα ή πόρους προκειμένου ένα μερίδιο των πλεονασματικών έμβιων υδάτινων πόρων να αποτελέσει αντικείμενο βιώσιμης εκμετάλλευσης έναντι χρηματικής αντιπαροχής από την Ένωση, η οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνει και την τομεακή στήριξη·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργησή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1626/94 (ΕΕ L 409, 30.12.2006, σ. 11).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1986 που ορίζει τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών σκαφών (ΕΕ L 274, 25.9.1986, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343, 22.12.2009, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 και (ΕΚ) αριθ. 601/2004 και κατάργησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1093/94 και (ΕΚ) αριθ. 1447/1999 (ΕΕ L 286, 29.10.2008, σ. 1).

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι γεωγραφικοί ορισμοί των γεωγραφικών περιοχών:

- α) «Βόρεια Θάλασσα»: οι ζώνες ICES ⁽¹⁾ IIIa και IV·
- β) «Βαλτική Θάλασσα»: οι ζώνες ICES IIIb, IIIc και IIId·
- γ) «Βορειοδυτικά ύδατα»: οι ζώνες ICES V (εκτός της Va και μόνο τα ύδατα της Ένωσης της Vb), VI και VII·
- δ) «Νοτιοδυτικά ύδατα»: οι ζώνες ICES VIII, IX και X (ύδατα γύρω από τις Αζόρες), και οι ζώνες CECAF ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0 (ύδατα γύρω από τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους)·
- ε) «Μεσόγειος θάλασσα»: τα θαλάσσια ύδατα της Μεσογείου ανατολικά της γραμμής 5°36' δυτικά·
- στ) «Μαύρη Θάλασσα»: η γεωγραφική υποπεριοχή της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο (ΓΕΑΜ) όπως ορίζεται στο ψήφισμα GFCM/33/2009/2.

ΜΕΡΟΣ II

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ

Άρθρο 5

Γενικοί κανόνες πρόσβασης στα ύδατα

1. Τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης έχουν ίση πρόσβαση σε ύδατα και πόρους σε όλα τα ύδατα της Ένωσης εκτός από τα αναφερόμενα στις παραγράφους 2 και 3, με την επιφύλαξη των μέτρων που αποφασίζονται σύμφωνα με το μέρος III.
2. Στα ύδατα έως 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης που τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, να περιορίζουν την αλιεία στα αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν κατά παράδοση στα ύδατα αυτά από λιμένες παρακείμενων ακτών, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών, και των ρυθμίσεων του Παραρτήματος I που καθορίζουν για κάθε κράτος μέλος τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παράκτιων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τους περιορισμούς που προβλέπουν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.
3. Στα ύδατα έως 100 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης των εξόχως απόκεντρων περιοχών της Ένωσης που προβλέπονται στο

⁽¹⁾ Οι ζώνες ICES (International Council for the Exploration of the Sea-Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση της Θάλασσας) όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 218/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, σχετικά με την υποβολή στατιστικών για τις ονομαστικές αλιεύσεις από τα κράτη μέλη που αλιεύουν στο Βορειοανατολικό Ατλαντικό (ΕΕ L 87 της 31.3.2009, σ. 70).

⁽²⁾ Οι ζώνες CECAF (Κεντροανατολικός Ατλαντικός ή μείζων αλιευτική ζώνη 34) όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 216/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, σχετικά με την υποβολή στατιστικών για τις ονομαστικές αλιεύσεις από τα κράτη μέλη που αλιεύουν σε ορισμένες ζώνες εκτός του Βόρειου Ατλαντικού (ΕΕ L 87, 31.3.2009, σ. 1).

άρθρο 349 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να περιορίζουν την αλιεία, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022, σε σκάφη νηολογημένα στα λιμάνια των εδαφών αυτών. Αυτοί οι περιορισμοί δεν ισχύουν για τα σκάφη της Ένωσης που αλιεύουν κατά παράδοση σε αυτά τα ύδατα, εφόσον τα σκάφη αυτά δεν υπερβαίνουν την αλιευτική προσπάθεια που ασκείται παραδοσιακά. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τους περιορισμούς που προβλέπουν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

4. Τα μέτρα που θα εφαρμόζονται μετά το πέρας των προδημιών των ρυθμίσεων που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 πρέπει να εγκριθούν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

ΜΕΡΟΣ III

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ I

Μετρα διατήρησης

Άρθρο 6

Γενικές διατάξεις

1. Για την επίτευξη των στόχων της ΚΑΠ σχετικά με την διατήρηση και την βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων που ορίζονται στο άρθρο 2, η Ένωση εγκρίνει τα μέτρα διατήρησης που ορίζονται στο άρθρο 7.
2. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με τα αρμόδια γνωμοδοτικά και επιστημονικά όργανα. Τα μέτρα διατήρησης εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, εκθέσεων της ΕΤΟΕΑ και άλλων γνωμοδοτικών οργάνων, συμβουλών των γνωμοδοτικών συμβουλίων και κοινών συστάσεων των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 18.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνεργάζονται μεταξύ τους με στόχο την έγκριση μέτρων σύμφωνα με τα άρθρα 11, 15 και 18.
4. Τα κράτη μέλη συντονίζονται μεταξύ τους πριν από την έγκριση εθνικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2.
5. Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και ιδίως όσον αφορά την περιοχή της Μεσογείου, μπορεί να δίνεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να θεσπίζουν νομικές δεσμευτικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων μέτρων διατήρησης, στον τομέα της ΚΑΠ. Εφαρμόζεται το άρθρο 18, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 7

Είδη μέτρων διατήρησης

1. Στα μέτρα για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων μπορούν να συμπεριληφθούν, μεταξύ άλλων, τα εξής:
  - α) πολυετή σχέδια δυνάμει των άρθρων 9 και 10,

- β) ο καθορισμός στόχων για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση αποθεμάτων και σχετικών μέτρων για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον,
- γ) η θέσπιση μέτρων προσαρμογής της αλιευτικής ικανότητας των αλιευτικών σκαφών στις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες,
- δ) η παροχή κινήτρων, μεταξύ άλλων και οικονομικού χαρακτήρα, όπως οι αλιευτικές δυνατότητες για την προαγωγή αλιευτικών μεθόδων που προωθούν επιλεκτικότερες τεχνικές αλιείας, την αποφυγή και τη μείωση, κατά το δυνατόν, των ανεπιθύμητων αλιευμάτων και της αλιείας με χαμηλό αντίκτυπο στο θαλάσσιο οικοσύστημα και στους αλιευτικούς πόρους,
- ε) η λήψη μέτρων για τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων,
- στ) η θέσπιση μέτρων για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 15,
- ζ) ο καθορισμός ελάχιστων μεγεθών αναφοράς διατήρησης,
- η) η διεξαγωγή πιλοτικών προγραμμάτων για εναλλακτικές τεχνικές διαχείρισης της αλιείας και εργαλεία που αυξάνουν την επιλεκτικότητα ή ελαχιστοποιούν τις αρνητικές επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον,
- θ) η θέσπιση των μέτρων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που ορίζει η ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία σύμφωνα με το άρθρο 11,
- ι) η θέσπιση τεχνικών μέτρων κατά την παράγραφο 2.

2. Τα τεχνικά μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- α) τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών εργαλείων και τους κανόνες που διέπουν τη χρήση τους,
- β) τις προδιαγραφές για την κατασκευή των αλιευτικών εργαλείων, μεταξύ άλλων:
- i) τις τροποποιήσεις ή πρόσθετες συσκευές για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας ή την ελαχιστοποίηση της αρνητικής επίπτωσης στο οικοσύστημα,
- ii) τις τροποποιήσεις ή πρόσθετες συσκευές για τη μείωση της τυχαίας αιχμαλώτισης ειδών που κινδυνεύουν, απειλούνται και προστατεύονται καθώς και για τη μείωση άλλων ανεπιθύμητων αλιευμάτων,
- γ) τους περιορισμούς ή την απαγόρευση της χρήσης ορισμένων αλιευτικών εργαλείων, καθώς και των αλιευτικών δραστηριοτήτων, σε ορισμένες περιοχές ή περιόδους,
- δ) τις απαιτήσεις προκειμένου να αναστέλλεται η λειτουργία των αλιευτικών σκαφών σε μια ορισμένη περιοχή για μια ορισμένη ελάχιστη περίοδο προκειμένου να προστατευτούν προσωρινές συγκεντρώσεις απειλούμενων ειδών, γεννητόρων, αλιευμάτων που υπολείπονται του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης και άλλων ευάλωτων θαλάσσιων πόρων,

- ε) τα ειδικά μέτρα για την ελαχιστοποίηση της αρνητικής επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στη θαλάσσια βιοποικιλότητα και στα θαλάσσια οικοσυστήματα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την αποφυγή και μείωση, στο μέτρο του δυνατού, των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.

Άρθρο 8

Ορισμός περιοχών αποκατάστασης αποθεμάτων ιχθύων

1. Η Ένωση προσπαθεί, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις υφιστάμενες ζώνες διατήρησης, να ορίσει προστατευόμενες περιοχές βάσει της ευαισθησίας των βιολογικών τους πόρων, συμπεριλαμβανομένης της περιοχής όπου υφίστανται σαφείς ενδείξεις για μεγάλες συγκεντρώσεις ιχθύων κάτω από το ελάχιστο μέγεθος αναφοράς διατήρησης και τόπων αναπαραγωγής. Στις περιοχές αυτές, οι αλιευτικές δραστηριότητες μπορούν να περιορίζονται ή να απαγορεύονται με στόχο τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Η Ένωση θα συνεχίσει να προσφέρει επιπλέον προστασία στις υφιστάμενες βιολογικά ευαίσθητες περιοχές.

2. Για τους σκοπούς αυτούς, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν, κατά το δυνατόν, τις κατάλληλες περιοχές οι οποίες ενδέχεται να συναρπάζουν ένα συνεκτικό δίκτυο και καταρτίζουν, κατά περίπτωση, κοινές συστάσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 7, ενόψει της υποβολής από την Επιτροπή πρότασης σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία που ορίζεται στη Συνθήκη.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται, στο πλαίσιο πολυετούς σχεδίου, να θεσπίσει βιολογικά ευαίσθητες περιοχές αυτού του είδους. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφοι 1 έως 6. Η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τις προστατευόμενες περιοχές.

ΤΙΤΛΟΣ II

Ειδικά μετρα

Άρθρο 9

Αρχές και στόχοι των πολυετών σχεδίων

1. Τα πολυετή σχέδια εγκρίνονται κατά προτεραιότητα βάσει επιστημονικών, τεχνικών και οικονομικών γνωμοδοτήσεων και περιέχουν μέτρα διατήρησης για την αποκατάσταση και τη διατήρηση αποθεμάτων ιχθύων πάνω από τα επίπεδα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2.

2. Όταν οι στόχοι που αφορούν την επίτευξη της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, δεν μπορούν να καθορισθούν λόγω ανεπαρκών δεδομένων, τα πολυετή σχέδια προβλέπουν μέτρα με βάση την προληπτική προσέγγιση, τα οποία διασφαλίζουν τουλάχιστον συγκρίσιμο βαθμό διατήρησης των σχετικών αποθεμάτων.

3. Τα πολυετή σχέδια καλύπτουν:

- α) μεμονωμένα είδη, ή
- β) στην περίπτωση μικτής αλιείας ή όταν οι δυναμικές των αποθεμάτων αλληλοσυνδέονται, αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων σχετικά με τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ αποθεμάτων ιχθύων, τύπου αλιείας και θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

4. Τα μέτρα που πρόκειται να περιληφθούν στα πολυετή σχέδια, καθώς και τα χρονικά όρια για την υλοποίησή τους, είναι αναλογικά προς τους επιδιωκόμενους στόχους και σκοπούς και το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα. Προτού περιληφθούν μέτρα στα πολυετή σχέδια, λαμβάνεται υπόψη ο πιθανός οικονομικός και κοινωνικός τους αντίκτυπος.

5. Τα πολυετή σχέδια μπορεί να περιλαμβάνουν συγκεκριμένους στόχους διατήρησης και μέτρα που βασίζονται στην οικοσυστημική προσέγγιση, ώστε να επιλυθούν τα συγκεκριμένα προβλήματα της μικτής αλιείας σε σχέση με την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 για το μείγμα αποθεμάτων που καλύπτονται από το σχέδιο, σε περιπτώσεις όπου οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υποδεικνύουν ότι δεν μπορεί να αυξηθεί η επιλεκτικότητα. Εφόσον κρίνεται αναγκαίο, το πολυετές σχέδιο περιλαμβάνει συγκεκριμένα εναλλακτικά μέτρα διατήρησης, βάσει της οικοσυστημικής προσέγγισης, για ορισμένα από τα αποθέματα που καλύπτονται από αυτό.

Άρθρο 10

Περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων

1. Ανάλογα με την περίπτωση και χωρίς να θίγονται οι αντίστοιχες αρμοδιότητες δυνάμει της Συνθήκης, ένα πολυετές σχέδιο, περιλαμβάνει:

- a) το πεδίο εφαρμογής, όσον αφορά τα αποθέματα, τον τύπο αλιείας και την περιοχή εφαρμογής του πολυετούς σχεδίου,
- β) στόχους που συνάδουν με τους στόχους οι οποίοι περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 και με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 6 και 9,
- γ) ποσοτικοποιημένους στόχους όπως τα ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας και/ή βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής,
- δ) σαφή χρονοδιαγράμματα επίτευξης των ποσοτικοποιημένων στόχων,
- ε) σημεία αναφοράς διατήρησης που συνάδουν με τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2,
- στ) στόχους για μέτρα διατήρησης και τεχνικά μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 15 και μέτρα που έχουν σχεδιαστεί για την αποφυγή ή την μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων,
- ζ) διασφαλίσεις για την επίτευξη των ποσοτικοποιημένων στόχων και επανορθωτικά μέτρα όπου κρίνονται απαραίτητα, συμπεριλαμβανομένων καταστάσεων όπου η επιδιωκόμενη διαδυσμοτικότητα ή ποιότητα δεδομένων θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του αποθέματος.

2. Ένα πολυετές σχέδιο μπορεί επίσης να περιλαμβάνει:

- a) άλλα μέτρα διατήρησης, ιδίως μέτρα για τη σταδιακή κατάργηση των απορριψεων που λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες

επιστημονικές γνωμοδοτήσεις ή την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων της αλιείας στο οικοσύστημα, τα οποία πρέπει να εξειδικεύονται περαιτέρω, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 18,

- β) ποσοτικοποιημένους δείκτες για την περιοδική παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου ως προς την επίτευξη των στόχων του πολυετούς σχεδίου,

- γ) όπου κρίνεται σκόπιμο, συγκεκριμένους στόχους για εκείνο το τμήμα του κύκλου ζωής των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών το οποίο δαπανάται σε γλυκά ύδατα,

3. Ένα πολυετές σχέδιο προβλέπει την επανεξέτασή του μετά από μια αρχική εκ των υστέρων αξιολόγηση, ιδίως προκειμένου να ληφθούν υπόψη μεταβολές στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

Άρθρο 11

Μέτρα διατήρησης απαραίτητα για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που ορίζει η ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία

1. Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να εγκρίνουν μέτρα διατήρησης που δεν θίγουν τα αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, εφαρμόζονται στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους και είναι αναγκαία για την τήρηση των υποχρεώσεών τους σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/56/EK, το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/EK, ή το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι συμβατά με τους στόχους του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού, να ανταποκρίνονται στους στόχους της οικείας νομοθεσίας της Ένωσης που έχουν σκοπό να εφαρμόσουν, και να είναι εξ ίσου αυστηρά με τα μέτρα που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης.

2. Όταν ένα κράτος μέλος («το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία») θεωρεί ότι πρέπει να εγκριθούν μέτρα προς συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της παραγράφου 1 και άλλα κράτη μέλη έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον για την αλιεία η οποία θα επηρεασθεί από τα εν λόγω μέτρα, εξουσιοδοτείται η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει τα μέτρα αυτά, κατόπιν αιτήματος, μέσω της εκδόσεως κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 46. Προς τούτο εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 4 και παράγραφος 6.

3. Το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία παρέχει στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον πληροφορίες που αφορούν τα απαιτούμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων του σκεπτικού, των επιστημονικών στοιχείων και των λεπτομερειών της πρακτικής τους εφαρμογής και επιβολής. Το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία και τα λοιπά κράτη μέλη με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον μπορούν να υποβάλλουν κοινή σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 εντός έξι μηνών από την παροχή επαρκών πληροφοριών. Η Επιτροπή εγκρίνει τα μέτρα λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις εντός τριών μηνών από την παραλαβή της πλήρους αίτησης.

Αν όλα τα κράτη μέλη δεν συμφωνήσουν να υποβάλουν στην Επιτροπή κοινή σύσταση σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο εντός της εκεί τιθέμενης προθεσμίας, ή αν η κοινή σύσταση θεωρείται ότι δεν συνάδει με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, η Επιτροπή δύναται να υποβάλει πρόταση σύμφωνα με τη Συνθήκη.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, ελλείπει της κοινής συστάσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 3, σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή εκδίδει τα μέτρα. Τα μέτρα που εκδίδονται σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης πρέπει να περιορίζονται σε όσα είναι απαραίτητα ώστε να μην απειληθεί η επίτευξη των στόχων οι οποίοι σχετίζονται με τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων διατήρησης σύμφωνα με τις οδηγίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τις προθεσμίες του κράτους μέλους.

5. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 εφαρμόζονται για μέγιστη περίοδο 12 μηνών που μπορεί να παραταθεί για μέγιστη περίοδο 12 μηνών όταν εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο αυτή.

6. Η Επιτροπή διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ του οικείου κράτους μέλους και των λοιπών κρατών μελών που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στη συγκεκριμένη αλιεία κατά τη διαδικασία εφαρμογής και επιβολής των σχετικών μέτρων που λαμβάνονται βάσει των παραγράφων 2, 3 και 4.

Άρθρο 12

Μέτρα της Επιτροπής σε περίπτωση σοβαρής απειλής για τους θαλάσσιους βιολογικούς πόρους

1. Όταν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που απαιτεί άμεση λήψη μέτρων, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένου αιτήματος ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί, για την άμβλυση των επιπτώσεων της απειλής, να αποφασίζει τη λήψη προσωρινών μέτρων. Τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται με εκτελεστικές πράξεις άμεσης εφαρμογής για μέγιστη περίοδο έξι μηνών, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 3.

2. Το κράτος μέλος κοινοποιεί την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αίτηση ταυτόχρονα στην Επιτροπή, στα λοιπά κράτη μέλη και στα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια. Τα λοιπά κράτη μέλη και τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να υποβάλλουν γραπτές παρατηρήσεις εντός επτά εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση εντός 15 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης της παραγράφου 1.

3. Πριν από τη λήξη της αρχικής περιόδου εφαρμογής μέτρου έκτακτης ανάγκης που εγκρίθηκε δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή μπορεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, να παρατείνει την εφαρμογή του μέτρου για μέγιστη περίοδο έξι μηνών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 47 παράγραφος 3.

Άρθρο 13

Θέσπιση μέτρων έκτακτης ανάγκης από κράτη μέλη

1. Όταν διαπιστώνεται σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα, οφειλόμενη σε αλιευτικές δραστηριότητες σε ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία κράτους μέλους, η οποία απαιτεί άμεση λήψη μέτρων, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει μέτρα έκτακτης ανάγκης για την άμβλυση των επιπτώσεων της απειλής. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι συμβατά προς τους στόχους

που ορίζονται στο άρθρο 2 και εξίσου αυστηρά με εκείνα που προβλέπονται από την ενωσιακή νομοθεσία. Τα μέτρα αυτά ισχύουν για μέγιστη περίοδο τριών μηνών.

2. Αν τα μέτρα έκτακτης ανάγκης που πρόκειται να ληφθούν από κράτος μέλος ενδέχεται να θίξουν τα αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, τα μέτρα αυτά λαμβάνονται μόνον κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιτροπή, τα οικεία κράτη μέλη και τα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια, με βάση σχέδιο των μέτρων συνοδευόμενο από αιτιολογική έκθεση. Για τους σκοπούς της διαβούλευσης, το κράτος μέλος που διαβουλεύεται μπορεί να ορίσει εύλογη προθεσμία για τη διεξαγωγή της, η οποία δεν μπορεί, ωστόσο, να είναι μικρότερη του ενός μηνός.

3. Αν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα μέτρο που λαμβάνεται βάσει του παρόντος άρθρου δεν πληροί τους όρους της παραγράφου 1, μπορεί να καλέσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να το τροποποιήσει ή να το καταργήσει, εφόσον αιτιολογήσει δεόντως το αίτημά της.

Άρθρο 14

Αποφυγή και ελαχιστοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων

1. Για τη διευκόλυνση της εισαγωγής της υποχρέωσης εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων του αντιστοιχού τύπου αλιείας σύμφωνα με το άρθρο 15 («υποχρέωση εκφόρτωσης»), τα κράτη μέλη μπορούν να εκτελούν πιλοτικά έργα, βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και λαμβάνοντας υπόψη τις γνώμες των αρμόδιων γνωμοδοτικών συμβουλίων, με στόχο την πλήρη διερεύνηση όλων των εφαρμοστέων μεθόδων για την αποφυγή, την ελαχιστοποίηση και την εξάλειψη των ανεπιθύμητων αλιευμάτων σε έναν τύπο αλιείας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκπονήσουν «άτλαντα απορρίψεων» στον οποίο θα σημειώνεται το επίπεδο των απορρίψεων για κάθε τύπο αλιείας που καλύπτεται από το άρθρο 15 παράγραφος 1.

Άρθρο 15

Υποχρέωση εκφόρτωσης

1. Όλα τα αλιεύματα τα οποία υπόκεινται σε όρια και στη Μεσόγειο τα αλιεύματα για τα οποία προβλέπονται ελάχιστα μεγέθη όπως ορίζονται στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006, τα οποία αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων στα ύδατα της Ένωσης ή από αλιευτικά σκάφη της Ένωσης σε ύδατα εκτός Ένωσης τα οποία δεν υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τρίτων χωρών, στους κατωτέρω τύπους αλιείας και γεωγραφικές περιοχές, μεταφέρονται και διατηρούνται επί των αλιευτικών σκαφών, καταγράφονται, εκφορτώνονται και καταλογίζονται στις ποσοστώσεις κατά περίπτωση, εκτός εάν χρησιμοποιούνται ως ζωντανό δόλωμα, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

α) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2015:

- αλιεία μικρών πελαγικών ειδών, όπως το σκουμπρί, η ρέγγα, το σαφρίδι, το προσφυγάκι, ο βασιλάκης, ο γαύρος, ο γουρλομάτης, η σαρδέλα, η σαρδελόρεγγα,
- αλιεία μεγάλων πελαγικών ειδών, όπως ο τόνος, ο ξιφίας, ο μακρύτερος τόνος, ο μεγαλόφθαλμος τόνος, ο γαλάζιος και λευκός μάρλιν,

- αλιεία για βιομηχανικούς σκοπούς, όπως αλιεία καπελάνου, αμμόχελου και σύκου της Νορβηγίας,
- αλιεία σολομού στη Βαλτική Θάλασσα.
- β) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2015 για τα είδη που προσδιορίζουν την αλιεία και όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2017 για όλα τα λοιπά είδη στα ενωσιακά ύδατα της Βαλτικής Θάλασσας για τα είδη που υπόκεινται σε όρια διαφορετικά των οριζόμενων στο στοιχείο α).
- γ) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2016 για τα είδη που προσδιορίζουν την αλιεία και όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2019 για όλα τα λοιπά είδη:
- (i) Βόρεια Θάλασσα
- αλιεία γάδου, εγκλεφίνου, είδους προσφυγάκι, μαύρου μπακαλιάρου,
- αλιεία караβίδας,
- αλιεία γλώσσας και ζαγκέτας,
- αλιεία μπακαλιάρου μερλούκιου,
- αλιεία γαρίδας της Αρκτικής,
- (ii) Βορειοδυτικά ύδατα
- αλιεία γάδου, εγκλεφίνου, είδους προσφυγάκι, μαύρου μπακαλιάρου,
- αλιεία караβίδας,
- αλιεία γλώσσας και ζαγκέτας,
- αλιεία μπακαλιάρου μερλούκιου,
- (iii) Νοτιοδυτικά ύδατα
- αλιεία караβίδας,
- αλιεία γλώσσας και ζαγκέτας,
- αλιεία μπακαλιάρου μερλούκιου,
- (iv) Άλλοι τύποι αλιείας ειδών που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων.
- δ) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2017 για τα είδη που προσδιορίζουν την αλιεία και όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2019 για όλα τα λοιπά είδη που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 1 στοιχείο α), στη Μεσόγειο, τη Μαύρη Θάλασσα και όλα τα λοιπά ύδατα της Ένωσης και σε ύδατα εκτός Ένωσης που δεν υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τρίτων χωρών.
2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Ένωσης. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να θεσπίσει μέτρα, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 46, για να εφαρμόσει αυτές τις διεθνείς υποχρεώσεις στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως με παρεκκλίσεις από την υποχρέωση εκφόρτωσης δυνάμει του παρόντος άρθρου.
3. Όταν όλα τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον σε συγκεκριμένο είδος αλιείας συμφωνούν ότι η υποχρέωση εκφόρτωσης πρέπει να εφαρμόζεται για άλλα είδη εκτός αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μπορούν να υποβάλουν κοινή σύσταση για την επέκταση της εφαρμογής της υποχρέωσης εκφόρτωσης δυνάμει της παραγράφου 1 στα εν λόγω είδη. Προς τούτο εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 6. Όταν υποβάλλεται παρόμοια κοινή σύσταση, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει τα εν λόγω μέτρα με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 46.
4. Η υποχρέωση εκφόρτωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει για τα ακόλουθα είδη:
- α) Είδη των οποίων απαγορεύεται η αλίευση και τα οποία προσδιορίζονται σε νομική πράξη της Ένωσης που εκδίδεται στον τομέα της ΚΑΠ,
- β) είδη τα οποία εμφανίζουν υψηλά ποσοστά επιβίωσης σύμφωνα με τα επιστημονικά στοιχεία, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά των αλιευτικών εργαλείων, των αλιευτικών πρακτικών και του οικοσυστήματος,
- γ) αλιεύματα για τα οποία ισχύουν εξαιρέσεις περί του ελαχίστου.
5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της υποχρέωσης εκφόρτωσης από τους τύπους αλιείας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 προσδιορίζονται στα πολυετή σχέδια που αναφέρονται στα άρθρα 9 και 10 και κατά περίπτωση προσδιορίζονται περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18, συμπεριλαμβανομένων:
- α) ειδικών διατάξεων όσον αφορά τους τύπους αλιείας ή τα είδη που εμπίπτουν στην υποχρέωση εκφόρτωσης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1,
- β) του προσδιορισμού των εξαιρέσεων από την υποχρέωση εκφόρτωσης για τα είδη που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο β),
- γ) διατάξεων για εξαιρέσεις περί του ελαχίστου μέχρι συνόλου 5 % των ολικών ετήσιων αλιευμάτων όλων των ειδών που υπόκεινται στην υποχρέωση εκφόρτωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η εξαίρεση περί του ελαχίστου ισχύει στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- (i) όταν από τα επιστημονικά δεδομένα προκύπτει ότι είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθεί αύξηση της επιλεξιμότητας, ή
- (ii) για την αποφυγή του δυσανάλογου κόστους χειρισμού των ανεπιθύμητων αλιευμάτων, όταν πρόκειται για αλιευτικά εργαλεία στα οποία τα ανεπιθύμητα αλιεύματα ανά εργαλείο αντιστοιχούν σε ποσοστό, το οποίο καθορίζεται στο πολυετές σχέδιο, των ολικών ετήσιων αλιευμάτων με το εργαλείο αυτό.

Τα αλιεύματα που καλύπτονται από τις διατάξεις που αναφέρονται στο στοιχείο γ) δεν προσμετρώνται στις αντίστοιχες ποσοτώσεις· ωστόσο, καταγράφονται πλήρως.

Για μεταβατική περίοδο τεσσάρων ετών, το ποσοστό των ολικών ετήσιων αλιευμάτων που αναφέρεται στο στοιχείο γ) αυξάνεται:

(i) κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες τα πρώτα δύο έτη εφαρμογής της υποχρέωσης εκφόρτωσης αλιευμάτων, και

(ii) κατά μία εκατοστιαία μονάδα τα επόμενα δύο έτη,

δ) διατάξεων για την τεκμηρίωση των αλιευμάτων,

ε) του καθορισμού των ελάχιστων μεγεθών αναφοράς διατήρησης, κατά περίπτωση, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

6. Εάν δεν θεσπιστεί πολυετές σχέδιο ή σχέδιο διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 για τον εν λόγω τύπο αλιείας, η Επιτροπή μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίσει, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος κανονισμού, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 46 του παρόντος κανονισμού, για τον καθορισμό σε προσωρινή βάση και για περίοδο τριών ετών το πολύ, ειδικού σχεδίου που περιλαμβάνει τα αναφερόμενα στα στοιχεία α) έως ε) της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνεργάζονται σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος κανονισμού στην επεξεργασία του σχεδίου αυτού ενόψει της έγκρισης από την Επιτροπή των πράξεων αυτών ή της υποβολής πρότασης σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

7. Όταν δεν έχουν εκδοθεί μέτρα για τον καθορισμό της εξαιρέσεως περί του ελαχίστου, είτε με πολυετές σχέδιο εγκεκριμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5, είτε με ειδικό σχέδιο απορρίψεων για την υποχρέωση εκφόρτωσης αλιευμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 6, η Επιτροπή, για να προσδιορίσει την εξαίρεση περί του ελαχίστου που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο γ), εκδίδει, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 46, εξαίρεση περί του ελαχίστου η οποία, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 5 στοιχείο γ) σημείο (i) ή (ii), ανέρχεται το πολύ στο 5 % των συνολικών ετήσιων αλιευμάτων όλων των ειδών για τα οποία ισχύει υποχρέωση εκφόρτωσης δυνάμει της παραγράφου 1. Η εν λόγω εξαίρεση περί του ελαχίστου εκδίδεται έτσι ώστε να ισχύει από την ημερομηνία εφαρμογής της σχετικής υποχρέωσης εκφόρτωσης.

8. Κατά παρέκκλιση από την υποχρέωση καταλογισμού των αλιευμάτων στις αντίστοιχες ποσοτώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, αλιεύματα ειδών που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης και αλιεύονται καθ' υπέρβαση των ποσοτώσεων των συγκεκριμένων αποθεμάτων, ή αλιεύματα ειδών για τα οποία το κράτος μέλος δεν διαθέτει ποσόστωση, μπορούν να αφαιρούνται από την ποσόστωση του είδους-στόχου εφόσον δεν υπερβαίνουν το 9 % της ποσόστωσης αυτής. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνον εφόσον το απόθεμα του είδους εκτός στόχου βρίσκεται εντός ασφαλού βιολογικού ορίου.

9. Για τα αποθέματα που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ευελιξία από έτος σε έτος μέχρι ποσοστού 10 % των επιτρεπόμενων εκφορτώσεων. Για το σκοπό αυτό, ένα κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει την εκφόρτωση

επιπλέον ποσοτήτων του αποθέματος που υπόκειται σε υποχρέωση εκφόρτωσης, με την προϋπόθεση ότι οι ποσότητες αυτές δεν υπερβαίνουν το 10 % της ποσόστωσης του εν λόγω κράτους μέλους. Εφαρμόζεται το άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009.

10. Προκειμένου να διασφαλισθεί η προστασία των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών, μπορούν να καθορίζονται ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης.

11. Για τα είδη που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, η χρήση των αλιευμάτων ειδών που είναι μικρότερα από τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης περιορίζεται σε σκοπούς άλλους από την άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, συμπεριλαμβανομένων των ιχθυαλεύρων, των ιχθυελαιών, των τροφών για ζώα συντροφιάς, των προσθέτων τροφίμων, των φαρμακευτικών και καλλυντικών προϊόντων.

12. Για τα είδη που δεν υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης που καθορίζεται στην παράγραφο 1, τα αλιεύματα ειδών που είναι μικρότερα από τα ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης δεν κρατούνται επί του σκάφους, αλλά επιστρέφονται αμέσως στη θάλασσα.

13. Για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με την υποχρέωση εκφόρτωσης, τα κράτη μέλη μεριμνούν για λεπτομερή και έγκυρη τεκμηρίωση όλων των αλιευτικών ταξιδιών και για την ύπαρξη κατάλληλων ικανοτήτων και μέσων, λ.χ. παρατηρητών, τηλεόρασης κλειστού κυκλώματος (CCTV) ή άλλων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κράτη μέλη τηρούν την αρχή της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας.

Άρθρο 16

Αλιευτικές δυνατότητες

1. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις που εισάγεται υποχρέωση εκφόρτωσης για ένα απόθεμα ιχθύων, οι αλιευτικές δυνατότητες κατανέμονται λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο εν λόγω καθορισμός δεν αντανακλά πλέον τις εκφορτώσεις αλλά αλιεύματα, δεδομένου ότι για το πρώτο και τα επόμενα έτη οι απορρίψεις του συγκεκριμένου αποθέματος δεν θα επιτρέπονται πλέον.

3. Όταν από νέα επιστημονικά δεδομένα προκύπτει ότι οι αλιευτικές δυνατότητες που έχουν οριστεί για ένα συγκεκριμένο είδος διαφέρουν σημαντικά από την πραγματική κατάσταση του εν λόγω αποθέματος, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο συμφέρον διαχείρισης μπορούν να υποβάλουν αιτιολογημένο αίτημα στην Επιτροπή ώστε αυτή να υποβάλει πρόταση άμβλυνσης αυτής της διαφοράς, με παράλληλο σεβασμό των στόχων που τίθενται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

4. Οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σύμφωνα με τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια του άρθρου 9 παράγραφος 2 και του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ).

5. Τα μέτρα σχετικά με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων που διατίθενται σε τρίτες χώρες στα ύδατα της Ένωσης εκδίδονται σύμφωνα με τη Συνθήκη.

6. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει πώς μπορούν να καταναμεθούν στα σκάφη που φέρουν τη σημαία του οι αλιευτικές δυνατότητες που του παραχωρούνται και οι οποίες δεν υπάγονται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, λ.χ. με τη δημιουργία ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων. Ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την επιλεγείσα μέθοδο κατανομής.

7. Για την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων που αφορούν αλιεία μικτού τύπου, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν την πιθανή σύνθεση των αλιευμάτων των σκαφών που συμμετέχουν σε αλιεία αυτού του τύπου.

8. Τα κράτη μέλη δύνανται, έπειτα από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν καταναμεηθεί.

Άρθρο 17

Κριτήρια για την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων από κράτη μέλη

Κατά την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων που διαθέτουν δυνάμει του άρθρου 16, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια, μεταξύ άλλων, περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα. Τα χρησιμοποιούμενα κριτήρια δύνανται να αφορούν, μεταξύ άλλων, τις επιπτώσεις της αλιείας στο περιβάλλον, το ιστορικό συμμόρφωσης, τη συμβολή στην τοπική οικονομία και τα ιστορικά επίπεδα αλιευμάτων. Στο πλαίσιο των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους παραχωρούνται, τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν κίνητρα σε αλιευτικά σκάφη που χρησιμοποιούν επιλεκτικά αλιευτικά εργαλεία ή χρησιμοποιούν αλιευτικές τεχνικές που έχουν μειωμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως λ.χ. μειωμένα επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας ή ζημίας στον οικοτόπο.

ΤΙΤΛΟΣ III

Περιφερειοποίηση

Άρθρο 18

Περιφερειακή συνεργασία για τα μέτρα διατήρησης

1. Όταν ανατίθεται εξουσίες στην Επιτροπή, ακόμη και από πολυετή σχέδια που καταρτίστηκαν σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 11 και 15 παράγραφος 6, να θεσπίζει μέτρα με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ή με εκτελεστικές πράξεις όσον αφορά ενωσιακό μέτρο διατήρησης που εφαρμόζεται σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον το οποίο θίγεται από τα εν λόγω μέτρα δύνανται, εντός προθεσμίας που ορίζεται στο συγκεκριμένο μέτρο διατήρησης και/ή το πολυετές σχέδιο, να συμφωνήσουν να υποβάλουν κοινές συστάσεις με στόχο την επίτευξη των στόχων του συγκεκριμένου μέτρου διατήρησης της Ένωσης και/ή του πολυετούς σχεδίου και/ή των ειδικών σχεδίων. Η Επιτροπή δεν εκδίδει τέτοιες κατ' εξουσιοδότηση ή εκτελεστικές πράξεις πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή κοινών συστάσεων από τα κράτη μέλη.

2. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον το οποίο θίγεται από τα μέτρα της παραγράφου 1 συνεργάζονται μεταξύ τους για τη διατύπωση κοινών συστάσεων. Λαμβάνουν επίσης τη γνώμη των αρμόδιων γνωμοδοτικών συμβουλίων. Η Επιτροπή διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών διασφαλίζοντας επίσης, εφόσον απαιτείται, την επιστημονική συμβολή των αρμόδιων επιστημονικών φορέων.

3. Όταν υποβάλλεται κοινή σύσταση για τη λήψη μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει τα μέτρα αυτά με την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση ή εκτελεστικών πράξεων, εφόσον η σύσταση αυτή συνάδει με το οικείο μέτρο διατήρησης και/ή πολυετές σχέδιο.

4. Όταν το μέτρο διατήρησης εφαρμόζεται σε συγκεκριμένο απόθεμα ιχθύων που είναι κοινό με τρίτες χώρες και υπόκειται στη διαχείριση πολυμερών αλιευτικών οργανώσεων ή αποτελεί αντικείμενο διμερών ή πολυμερών συμφωνιών, η Ένωση επιδιώκει να συμφωνήσει με τους ενδιαφερόμενους εταίρους τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 2.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κοινές συστάσεις για μέτρα διατήρησης που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 να βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και να πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) να συνάδουν με τους στόχους του άρθρου 2,
- β) να συνάδουν με το πεδίο εφαρμογής και τους στόχους του οικείου μέτρου διατήρησης,
- γ) να συνάδουν με το πεδίο εφαρμογής και να ανταποκρίνονται ουσιαστικά στους στόχους και τους ποσοτικοποιημένους στόχους που ορίζονται σε σχετικό πολυετές σχέδιο,
- δ) να είναι τουλάχιστον εξίσου αυστηρές με τα προβλεπόμενα στην νομοθεσία της Ένωσης μέτρα.

6. Εάν δεν μπορούν να συμφωνήσουν όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τις κοινές συστάσεις που θα υποβληθούν στην Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1 εντός της καθορισμένης προθεσμίας ή εάν οι κοινές συστάσεις για μέτρα διατήρησης δεν κριθούν συμβατές με τους στόχους και τους ποσοτικοποιημένους στόχους των εν λόγω μέτρων, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση για κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τη Συνθήκη.

7. Εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον για αλιεία σε γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή μπορούν επίσης να καταρτίζουν κοινές συστάσεις προς την Επιτροπή προκειμένου να υποβάλει πρόταση για μέτρα ή να θεσπίσει τα μέτρα αυτά.

8. Μια συμπληρωματική ή εναλλακτική μέθοδος περιφερειακής συνεργασίας θα είναι να δικαιούνται τα κράτη μέλη να θεσπίζουν, με ενωσιακό μέτρο διατήρησης που θα εφαρμόζεται σε σχετική γεωγραφική ζώνη, μεταξύ άλλων ως μέρος πολυετούς σχεδίου που έχει καταρτισθεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10, και εντός καθορισμένης προθεσμίας, μέτρα που θα προσδιορίζουν περαιτέρω το εν λόγω μέτρο διατήρησης. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συνεργάζονται στενά για τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων. Οι παράγραφοι 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία. Η Επιτροπή μετέχει στη διαδικασία και οι παρατηρήσεις της λαμβάνονται υπόψη. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να θεσπίζει τα αντίστοιχα εθνικά του μέτρα μόνον αν έχουν συμφωνήσει ως προς το περιεχόμενο των μέτρων όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι το μέτρο κράτους μέλους δεν συνάδει με τις προϋποθέσεις του σχετικού μέτρου διατήρησης, μπορεί να καλέσει το οικείο κράτος μέλος να τροποποιήσει ή να το καταργήσει το εν λόγω μέτρο, εφόσον αιτιολογήσει δεόντως το αίτημά της.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Εθνικά μετρα

Άρθρο 19

Μέτρα των κρατών μελών τα οποία εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους ή σε πρόσωπα εγκατεστημένα στην επικράτειά τους

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν μέτρα για τη διατήρηση αποθεμάτων ιχθύων σε ύδατα της Ένωσης υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) εφαρμόζονται αποκλειστικά στα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή, όταν πρόκειται για αλιευτικές δραστηριότητες που δεν ασκούνται από αλιευτικό σκάφος, σε πρόσωπα εγκατεστημένα στο τμήμα της επικράτειάς του στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη,

β) συνάδουν με τους στόχους του άρθρου 2,

γ) είναι τουλάχιστον εξίσου αυστηρά με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία της Ένωσης μέτρα.

2. Ένα κράτος μέλος ενημερώνει τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, για σκοπούς ελέγχου, σχετικά με τις διατάξεις που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του κοινού κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που εγκρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 20

Μέτρα των κρατών μελών εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία δεν εισάγουν διακρίσεις, για τη διατήρηση και τη διαχείριση αποθεμάτων ιχθύων καθώς και για τη διατήρηση ή βελτίωση της κατάστασης διατήρησης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων εντός 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης τους, υπό τον όρο ότι η Ένωση δεν έχει λάβει μέτρα διατήρησης και διαχείρισης ειδικά για την περιοχή αυτήν ή ειδικά για την αντιμετώπιση του προβλήματος

που έχει εντοπισθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Τα μέτρα των κρατών μελών είναι συμβατά προς τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 2 και είναι εξίσου αυστηρά με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία της Ένωσης μέτρα.

2. Στην περίπτωση που μέτρα διατήρησης και διαχείρισης τα οποία εγκρίνει κράτος μέλος ενδέχεται να επηρεάσουν σκάφη άλλων κρατών μελών, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται μόνον κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιτροπή, τα οικεία κράτη μέλη και τα οικεία γνωμοδοτικά συμβούλια, με βάση σχέδιο των μέτρων συνοδευόμενο από επεξηγηματικό σημείωμα το οποίο αποδεικνύει επίσης ότι τα μέτρα αυτά δεν εισάγουν διακρίσεις. Το κράτος μέλος που ζητεί τη διαβούλευση μπορεί να ορίσει εύλογη προθεσμία για τη διεξαγωγή της, η οποία δεν μπορεί, ωστόσο, να είναι μικρότερη των δύο μηνών.

3. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του κοινού κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που εγκρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

4. Αν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα μέτρο που λαμβάνεται βάσει του παρόντος άρθρου δεν πληροί τους όρους της παραγράφου 1, μπορεί να καλέσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να το τροποποιήσει ή να το καταργήσει, εφόσον αιτιολογήσει δεόντως το αίτημά της.

ΜΕΡΟΣ IV

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 21

Θέσπιση συστημάτων μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων. Τα κράτη μέλη που διαθέτουν τέτοιο σύστημα καταρτίζουν και τηρούν μητρώο μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.

Άρθρο 22

Προσαρμογή και διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας των στόλων τους στις αλιευτικές τους δυνατότητες συν τω χρόνω, λαμβανομένων υπόψη των τάσεων και με βάση τις βέλτιστες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, με στόχο την επίτευξη σταθερής και διαρκούς ισορροπίας μεταξύ τους.

2. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν έως τις 31 Μαΐου κάθε έτους στην Επιτροπή έκθεση με αντικείμενο την ισορροπία μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας των στόλων τους και των αλιευτικών δυνατοτήτων. Προκειμένου να διευκολυνθεί η ύπαρξη μιας κοινής προσέγγισης σε όλη την Ένωση, η έκθεση αυτή ετοιμάζεται σύμφωνα με κοινές κατευθυντήριες γραμμές που μπορεί να αναπτύξει η Επιτροπή και οι οποίες θα υποδεικνύουν τις σχετικές τεχνικές, κοινωνικές και οικονομικές παραμέτρους.

Η έκθεση περιλαμβάνει την ετήσια εκτίμηση ικανότητας του εθνικού στόλου και όλων των τμημάτων του στόλου του κράτους μέλους. Η έκθεση επιδιώκει να προσδιορίσει το διαρθρωτικό πλεόνασμα ανά τμήμα και να εκτιμή την μακροπρόθεσμη κερδοφορία ανά τμήμα. Οι εκθέσεις δημοσιοποιούνται.

3. Όσον αφορά την εκτίμηση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη βασίζουν την ανάλυσή τους στην ισορροπία μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας των στόλων τους και των αλιευτικών δυνατοτήτων τους. Καταρτίζονται ξεχωριστές εκτιμήσεις για στόλους που δραστηριοποιούνται σε εξόχως απόκεντρες περιοχές και για σκάφη που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά εκτός των υδάτων της Ένωσης.

4. Εάν από την εκτίμηση καταδεικνύεται σαφώς ότι η αλιευτική ικανότητα δεν εξισορροπείται πραγματικά από τις αλιευτικές δυνατότητες, το κράτος μέλος καταρτίζει και συμπεριλαμβάνει στην έκθεσή του σχέδιο δράσης για τα τμήματα του στόλου με εντοπισμένο διαρθρωτικό πλεόνασμα. Το σχέδιο δράσης εκθέτει τους στόχους προσαρμογής και τα εργαλεία προς επίτευξη της ισορροπίας και σαφές χρονοδιάγραμμα εφαρμογής του.

Σε ετήσια βάση, η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την ισορροπία μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας των στόλων των κρατών μελών και των αλιευτικών δυνατοτήτων τους σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2. Η έκθεση περιλαμβάνει σχέδια δράσης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται έως τις 31 Μαρτίου 2015.

Εάν δεν εκπονηθεί η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και/ή δεν εφαρμοστεί το σχέδιο δράσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, αυτό μπορεί να επιφέρει ανάλογη αναστολή ή διακοπή της σχετικής οικονομικής βοήθειας της Ένωσης προς το εν λόγω κράτος μέλος όσον αφορά τις επενδύσεις για το σχετικό τμήμα ή τα σχετικά τμήματα του στόλου σύμφωνα με μία μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης που θα καθορίζει τους όρους για τη χρηματοδοτική συνδρομή για τη θαλάσσια πολιτική και την πολιτική αλιείας για την περίοδο 2014-2020.

5. Δεν επιτρέπεται αποχώρηση από το στόλο με την παροχή δημόσιας ενίσχυσης εκτός εάν έχει προηγηθεί η απόσυρση της αλιευτικής άδειας και των αδειών αλίευσης.

6. Η αλιευτική ικανότητα που αντιστοιχεί στα αλιευτικά σκάφη που αποσύρονται με δημόσια ενίσχυση δεν αναπληρώνεται.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι από 1η Ιανουαρίου 2014 η αλιευτική ικανότητα των στόλων τους δεν υπερβαίνει σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας που ορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 23

Καθεστώς εισόδου/εξόδου

1. Τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τις εισόδους στους στόλους τους και τις εξόδους από τους στόλους τους κατά τρόπο ώστε η είσοδος νέας αλιευτικής ικανότητας στον στόλο, χωρίς δημόσια ενίσχυση, να αντισταθμίζεται από την προηγούμενη απόσυρση αλιευτικής ικανότητας χωρίς τουλάχιστον ισόποση δημόσια ενίσχυση.

2. Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47 παράγραφος 2.

3. Το αργότερο έως 30 Δεκεμβρίου 2018, η Επιτροπή αξιολογεί το καθεστώς εισόδου/εξόδου υπό το πρίσμα της εξελισσόμενης

σχέσης μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας του στόλου και των αναμενόμενων αλιευτικών δυνατοτήτων και προτείνει, κατά περίπτωση, τροποποίηση του καθεστώτος αυτού.

Άρθρο 24

Μητρώα αλιευτικών σκαφών

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν τις πληροφορίες για την ιδιοκτησία, τα χαρακτηριστικά των σκαφών και των εργαλείων και τη δραστηριότητα των αλιευτικών σκαφών της Ένωσης που φέρουν τη σημαία τους, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη διαχείριση των μέτρων που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή τηρεί μητρώο αλιευτικών σκαφών της Ένωσης που περιέχει τις πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 2. Παρέχει στο κοινό πρόσβαση στο μητρώο αλιευτικών σκαφών της Ένωσης, μεριμνώντας παράλληλα για την επαρκή προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικές πράξεις, που καθιερώνουν τεχνικές λειτουργικές απαιτήσεις για την καταγραφή, τη μορφή και τις λεπτομέρειες διαβίβασης των πληροφοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Άρθρο 25

Απαιτήσεις δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν, σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπισθεί στον τομέα της συλλογής δεδομένων, βιολογικά, περιβαλλοντικά, τεχνικά, και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα απαραίτητα για τη διαχείριση της αλιείας, τα οποία διαχειρίζονται και θέτουν στη διάθεση των τελικών χρηστών επιστημονικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των φορέων που ορίζονται από την Επιτροπή. Η απόκτηση και διαχείριση των δεδομένων αυτών είναι επιλέξιμη για χρηματοδότηση μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας σύμφωνα με μία μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης που θα καθορίζει τους όρους για τη χρηματοδοτική συνδρομή για τη θαλάσσια πολιτική και την πολιτική αλιείας για την περίοδο 2014-2020. Τα δεδομένα αυτά συμβάλλουν ιδίως στην αξιολόγηση:

- α) της κατάστασης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων που υφίστανται εκμετάλλευση,
- β) του επιπέδου αλίευσης και των επιπτώσεων που έχουν οι αλιευτικές δραστηριότητες στους θαλάσσιους βιολογικούς πόρους και στα θαλάσσια οικοσυστήματα, και
- γ) των κοινωνικοοικονομικών επιδόσεων των κλάδων της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης εντός και εκτός των υδάτων της Ένωσης.

2. Η συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων βασίζονται στις ακόλουθες αρχές:

- α) ακρίβεια και αξιοπιστία καθώς και έγκαιρη συλλογή,

β) χρήση μηχανισμών συντονισμού προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή συλλογή δεδομένων για διαφορετικούς σκοπούς,

γ) ασφαλής αποθήκευση και προστασία των συλλεγόμενων δεδομένων σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και δημοσιοποίησή τους, ανάλογα με την περίπτωση, μεταξύ άλλων σε επίπεδο συγκεντρωτικής παρουσίασης, ώστε να εξασφαλίζεται η εμπιστευτικότητά,

δ) πρόσβαση της Επιτροπής ή των φορέων που ορίζονται από αυτήν στις εθνικές βάσεις δεδομένων και στα εθνικά συστήματα επεξεργασίας των συλλεγόμενων δεδομένων, με σκοπό την επαλήθευση της ύπαρξης και της ποιότητας των δεδομένων,

ε) έγκαιρη διάθεση των σχετικών δεδομένων και των αντίστοιχων μεθόδων με τις οποίες αποκτώνται στους φορείς με ερευνητικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον για την επιστημονική ανάλυση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας καθώς και σε οποιουδήποτε ενδιαφερομένους, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες απαιτούνται κατάλληλη προστασία και εμπιστευτικότητα σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν κατ' έτος στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εκτέλεση των εθνικών τους προγραμμάτων για τη συλλογή δεδομένων, την οποία δημοσιοποιούν.

Η Επιτροπή αξιολογεί την ετήσια έκθεση σχετικά με τη συλλογή δεδομένων αφού συμβουλευθεί τον επιστημονικό γνωμοδοτικό φορέα της και, ανάλογα με την περίπτωση, τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ) στις οποίες η Ένωση αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος ή συμμετέχει ως παρατηρητής και τους σχετικούς διεθνείς επιστημονικούς φορείς.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον εθνικό συντονισμό της συλλογής και διαχείρισης επιστημονικών δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας, περιλαμβανομένων των κοινωνικοοικονομικών δεδομένων. Για το σκοπό αυτό, ορίζουν εθνικό ανταποκριτή και οργανώνουν ετήσια εθνική συνεδρίαση συντονισμού. Η Επιτροπή ενημερώνεται για τις εθνικές προσπάθειες συντονισμού και προσκαλείται στις συνεδριάσεις συντονισμού.

5. Τα κράτη μέλη συντονίζουν, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, τις δραστηριότητες συλλογής δεδομένων με άλλα κράτη μέλη στην ίδια περιοχή και καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να συντονίσουν τις δράσεις τους με τρίτες χώρες που ασκούν κυριαρχία και αρμοδιότητα σε ύδατα της ίδιας περιοχής.

6. Η συλλογή, διαχείριση και χρήση των δεδομένων εκτελούνται κατά αποδοτικό ως προς το κόστος τρόπο.

7. Η αδυναμία ενός κράτους μέλους να συλλέξει δεδομένα και/ή να τα παράσχει εγκαίρως στους τελικούς χρήστες μπορεί να επιφέρει ανάλογη αναστολή ή διακοπή της σχετικής οικονομικής βοήθειας της Ένωσης προς το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με μία

μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης που θα καθορίζει τους όρους για τη χρηματοδοτική συνδρομή για τη θαλάσσια πολιτική και την πολιτική αλιείας για την περίοδο 2014-2020.

Άρθρο 26

Συμβουλές από επιστημονικούς φορείς

Η Επιτροπή συμβουλευεται τους κατάλληλους επιστημονικούς φορείς. Η ΕΤΟΕΑ γνωμοδοτεί, ανάλογα με την περίπτωση, για θέματα που αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των έμβιων θαλάσσιων πόρων, συμπεριλαμβανομένων βιολογικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών και τεχνικών θεμάτων. Για την αίτηση συμβουλών από επιστημονικούς φορείς λαμβάνεται υπόψη η ορθή διαχείριση των δημόσιων πόρων, ώστε να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των εργασιών των φορέων αυτών.

Άρθρο 27

Έρευνα και επιστημονική γνωμοδότηση

1. Τα κράτη μέλη εκτελούν προγράμματα έρευνας και καινοτομίας στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Συντονίζουν τα προγράμματά τους για την έρευνα, την καινοτομία και την επιστημονική γνωμοδότηση στον τομέα της αλιείας με άλλα κράτη μέλη, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, εντός των ενωσιακών πλαισίων έρευνας και καινοτομίας, με τη συμμετοχή, κατά περίπτωση, των οικείων γνωμοδοτικών συμβουλίων. Οι δραστηριότητες αυτές είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της Ένωσης σύμφωνα με τις σχετικές ενωσιακές νομοθετικές πράξεις.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων, χρησιμοποιώντας μεταξύ άλλων τους διαθέσιμους χρηματοδοτικούς πόρους της Ένωσης και μέσω συντονισμού μεταξύ τους, ότι είναι διαθέσιμο το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό με τις ανάλογες ικανότητες που απαιτούνται για την επιστημονική γνωμοδοτική διαδικασία.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο 28

Στόχοι

1. Η Ένωση, προκειμένου να διασφαλίσει τη βιώσιμη εκμετάλλευση, διαχείριση και διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ασκεί τις εξωτερικές σχέσεις της στον τομέα της αλιείας σύμφωνα με τις διεθνείς της δεσμεύσεις και τους γενικούς της στόχους καθώς και τις αρχές και τους στόχους που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 4.

2. Συγκεκριμένα, η Ένωση:

α) στηρίζει ενεργά και συμβάλλει στην ανάπτυξη της επιστημονικής γνώσης και γνωμοδότησης,

β) βελτιώνει τη συνοχή των πρωτοβουλιών της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά το περιβάλλον, το εμπόριο και την ανάπτυξη και ενισχύει τη συνοχή των μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας ή της επιστημονικής, τεχνικής και οικονομικής συνεργασίας,

γ) συμβάλλει σε αειφόρους αλιευτικές δραστηριότητες που είναι οικονομικά βιώσιμες και προωθεί την απασχόληση εντός της Ένωσης,

δ) μεριμνά ώστε οι αλιευτικές δραστηριότητες της Ένωσης εκτός των υδάτων της να βασίζονται στις ίδιες αρχές και πρότυπα με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα της ΚΑΠ και προωθεί ισότιμες συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ των οικονομικών φορέων της Ένωσης και των οικονομικών φορέων τρίτων χωρών,

ε) προωθεί και στηρίζει σε όλα τα διεθνή πλαίσια τις δράσεις που είναι αναγκαίες για την εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας,

στ) προωθεί την καθιέρωση και ενίσχυση επιτροπών συμμόρφωσης των ΠΟΔΑ, περιοδικών ανεξάρτητων αξιολογήσεων των επιδόσεων και κατάλληλων διορθωτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής αποτελεσματικών και αποτρεπτικών κυρώσεων που πρέπει να επιβάλλονται κατά τρόπο διαφανή και αμερόληπτο.

3. Οι διατάξεις του παρόντος μέρους δεν θίγουν τις ειδικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 218 της Συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ I

Διεθνείς αλιευτικές οργανώσεις

Άρθρο 29

Δραστηριότητες της Ένωσης στο πλαίσιο διεθνών αλιευτικών οργανώσεων

1. Η Ένωση στηρίζει ενεργά και συμβάλλει στις δραστηριότητες διεθνών αλιευτικών οργανώσεων, συμπεριλαμβανομένων των ΠΟΔΑ.

2. Οι θέσεις της Ένωσης σε διεθνείς αλιευτικές οργανώσεις και σε ΠΟΔΑ βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η διαχείριση των αλιευτικών πόρων είναι σύμφωνη με τους στόχους του άρθρου 2 και ιδίως την παράγραφο 5 στοιχείο γ). Η Ένωση πρέπει να επιδιώξει να ηγηθεί της διαδικασίας ενίσχυσης των επιδόσεων των ΠΟΔΑ ώστε να τις βοηθήσει να διατηρήσουν και να διαχειρισθούν τη θαλάσσια χλωρίδα και πανίδα που ανήκουν στη δικαιοδοσία τους.

3. Η Ένωση υποστηρίζει ενεργά την ανάπτυξη κατάλληλων και διαφανών μηχανισμών κατανομής αλιευτικών δυνατοτήτων.

4. Η Ένωση προωθεί τη συνεργασία μεταξύ ΠΟΔΑ και τη συνοχή μεταξύ των αντίστοιχων ρυθμιστικών πλαισίων τους, στηρίζει την ανάπτυξη επιστημονικών γνώσεων και γνωμοδοτήσεων ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι συστάσεις τους θα βασίζονται σε αυτές τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

Άρθρο 30

Συμμόρφωση με διεθνείς διατάξεις

Η Ένωση, μεταξύ άλλων μέσω της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας («υπηρεσία»), συνεργάζεται με τρίτες χώρες και διεθνείς αλιευτικούς οργανισμούς, περιλαμβανομένων των ΠΟΔΑ, προκειμένου να ενισχύσει τη συμμόρφωση με τα μέτρα, ιδίως εκείνα που

αποσκοπούν στην εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας, που θεσπίζονται από αυτούς τους διεθνείς οργανισμούς, ώστε να διασφαλισθεί η αυστηρή τήρηση των μέτρων αυτών.

ΤΙΤΛΟΣ II

Συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας

Άρθρο 31

Αρχές και στόχοι των συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας

1. Οι συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας με τρίτες χώρες ορίζουν ένα νομικό, περιβαλλοντικό, οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο διακυβέρνησης για τις αλιευτικές δραστηριότητες σκαφών της Ένωσης σε ύδατα τρίτων χωρών.

Τα εν λόγω πλαίσια μπορούν να περιλαμβάνουν:

α) την ανάπτυξη και υποστήριξη των απαραίτητων επιστημονικών και ερευνητικών ιδρυμάτων·

β) την ικανότητα παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης·

γ) άλλα στοιχεία ανάπτυξης ικανοτήτων που αφορούν την ανάπτυξη πολιτικής βιώσιμης αλιείας της τρίτης χώρας.

2. Για τον σκοπό της διασφάλισης της αειφόρου εκμετάλλευσης των πλεονασμάτων των θαλάσσιων βιολογικών πόρων, η Ένωση επιδιώκει οι συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας με τρίτες χώρες να είναι αμοιβαία επωφελείς για την Ένωση και την εκάστοτε τρίτη χώρα, συμπεριλαμβανομένων του τοπικού πληθυσμού και αλιευτικού κλάδου, να συμβάλλουν στη διατήρηση της δραστηριότητας των στόλων της Ένωσης και να έχουν ως στόχο την εξασφάλιση επαρκούς μεριδίου από το διαθέσιμο πλεόνασμα, που να ανταποκρίνεται στο συμφέρον των στόλων της Ένωσης.

3. Για τον σκοπό της εξασφάλισης ότι τα σκάφη της Ένωσης θα αλιεύουν στο πλαίσιο συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει παρεμφερών προτύπων με τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης που αλιεύουν σε ύδατα της Ένωσης, η Ένωση προσπαθεί να περιλαμβάνει στις συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας κατάλληλες διατάξεις σχετικά με τις υποχρεώσεις εκφόρτωσης ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων.

4. Τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης αλιεύουν μόνο πλεονάσματα των επιτρεπόμενων αλιευμάτων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 62 παράγραφοι 2 και 3 της UNCLOS και προσδιορίζονται, με σαφήνεια και διαφάνεια, βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και συναφών πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ της Ένωσης και της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας σχετικά με τη συνολική αλιευτική προσπάθεια όλων των στόλων όσον αφορά τα επηρεαζόμενα αποθέματα. Σε ό,τι αφορά τα αλληλεπικλυπόμενα ή τα άκρως μεταναστευτικά αποθέματα ιχθύων, για τον καθορισμό των προσβάσιμων πόρων θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι επιστημονικές εκτιμήσεις που εκπονούνται σε περιφερειακό επίπεδο καθώς και τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης που λαμβάνονται από τις οικείες ΠΟΔΑ.

5. Τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης μπορούν να αλιεύουν σε ύδατα τρίτης χώρας με την οποία ισχύει συμφωνία σύμπραξης βιώσιμης αλιείας μόνον εφόσον διαθέτουν άδεια αλιείας που έχει εκδοθεί βάσει διαδικασίας η οποία καθορίζεται στην εν λόγω συμφωνία.

6. Η Ένωση εξασφαλίζει ότι οι συμφωνίες σύμπραξης βιώσιμης αλιείας περιλαμβάνουν ρήτρα για τον σεβασμό των δημοκρατικών αρχών και των ανθρώπινων δικαιωμάτων η οποία συνιστά ουσιώδες στοιχείο των συμβάσεων αυτών.

Οι εν λόγω συμφωνίες περιλαμβάνουν επίσης, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό:

α) ρήτρα η οποία απαγορεύει την πρόβλεψη ευνοϊκότερων όρων στους διάφορους στόλους που αλιεύουν στα εν λόγω ύδατα από εκείνους που προβλέπονται για τους οικονομικούς παράγοντες της Ένωσης συμπεριλαμβανομένων όρων που αφορούν τη διατήρηση, την ανάπτυξη και τη διαχείριση των πόρων, τις οικονομικές διευθετήσεις και τα τέλη χρήσης και δικαιώματα σχετικά με την έκδοση αδειών αλιείας·

β) ρήτρα αποκλειστικότητας όσον αφορά τον κανόνα που περιέχεται στην παράγραφο 5.

7. Καταβάλλονται προσπάθειες σε επίπεδο Ένωσης για την παρακολούθηση των δραστηριοτήτων των αλιευτικών σκαφών της Ένωσης που αλιεύουν σε μη ενωσιακά ύδατα εκτός του πλαισίου των συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας.

8. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αλιευτικά σκάφη της Ένωσης που φέρουν τη σημαία τους και αλιεύουν εκτός των υδάτων της Ένωσης είναι σε θέση να παρέχουν λεπτομερή και έγκυρη τεκμηρίωση για όλες τις αλιευτικές και μεταποιητικές δραστηριότητες.

9. Δεν χορηγείται άδεια αλιείας σύμφωνα με την παράγραφο 3α σε σκάφος το οποίο αποχώρησε από το μητρώο αλιευτικών σκαφών της Ένωσης και εν συνεχεία επέστρεψε εντός 24 μηνών, παρά μόνον εάν ο κύριος του σκάφους αυτού έχει παράσχει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της σημαίας όλα τα απαιτούμενα δεδομένα που αποδεικνύουν ότι, κατά την περίοδο αυτή, το σκάφος αλιεύει κατά τρόπο απολύτως σύμφωνο με τα πρότυπα που ίσχυαν για τα σκάφη με σημαία της Ένωσης.

Επιπλέον αν διαπιστωθεί ότι κράτος έχει χορηγήσει τη σημαία του σε αλιευτικό σκάφος κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία το σκάφος αυτό δεν εμφανίζεται πλέον στο μητρώο του αλιευτικού στόλου της ΕΕ, το κράτος αυτό χαρακτηρίζεται, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, ως μη συνεργαζόμενο κράτος για την πάταξη, την αποτροπή και την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας ή ως κράτος που επιτρέπει τη μη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων πόρων, οι αλιευτικές δραστηριότητες του σκάφους διακόπτονται και ο πλοιοκτήτης δρα άμεσα για την διαγραφή του σκάφους από το μητρώο του κράτους αυτού.

10. Η Επιτροπή διοργανώνει ανεξάρτητες εκ των προτέρων και εκ των υστέρων αξιολογήσεις για κάθε πρωτόκολλο συμφωνίας

σύμπραξης βιώσιμης αλιείας και τις θέτει εγκρίτως στη διάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου πριν υποβάλει στο Συμβούλιο σύσταση για την έγκριση της έναρξης διαπραγματεύσεων σχετικά με διάδοχο πρωτόκολλο. Οι αξιολογήσεις αυτές διατίθενται στο κοινό σε συνοπτική μορφή.

Άρθρο 32

Οικονομική βοήθεια

1. Η Ένωση παρέχει οικονομική βοήθεια σε τρίτες χώρες μέσω συμφωνιών σύμπραξης βιώσιμης αλιείας προκειμένου:

α) να καλυφθεί μέρος του κόστους πρόσβασης σε αλιευτικούς πόρους σε ύδατα τρίτων χωρών· το μέρος του κόστους πρόσβασης στους αλιευτικούς πόρους που καταβάλλουν οι πλοιοκτήτες της Ένωσης πρέπει να αξιολογείται για κάθε συμφωνία σύμπραξης βιώσιμης αλιείας ή πρωτόκολλό της και να είναι δίκαιο, να μην εισάγει διακρίσεις και να ανταποκρίνεται στο όφελος που αντλούν οι πλοιοκτήτες μέσω των όρων πρόσβασης,

β) να θεσπισθεί το πλαίσιο διακυβέρνησης, το οποίο περιλαμβάνει την ανάπτυξη και διατήρηση των απαραίτητων επιστημονικών και ερευνητικών ιδρυμάτων, να ενισχυθούν οι διαδικασίες διαβούλευσης με ομάδες συμφερόντων καθώς και η ικανότητα παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης και άλλα στοιχεία οικοδόμησης δυνατοτήτων που αφορούν την ανάπτυξη βιώσιμης αλιευτικής πολιτικής που θα ασκείται από την τρίτη χώρα· η εν λόγω οικονομική βοήθεια χορηγείται υπό την προϋπόθεση επίτευξης συγκεκριμένων αποτελεσμάτων και είναι συμπληρωματική και συνεκτική με τα αναπτυξιακά σχέδια και προγράμματα που υλοποιούνται στην ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα.

2. Στο πλαίσιο κάθε συμφωνίας σύμπραξης βιώσιμης αλιείας, η οικονομική βοήθεια για στήριξη του αλιευτικού κλάδου πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τις χρηματικές καταβολές για πρόσβαση στους αλιευτικούς πόρους. Η Ένωση απαιτεί συγκεκριμένα αποτελέσματα ως προϋπόθεση για την καταβολή χρημάτων στο πλαίσιο της οικονομικής βοήθειας και παρακολουθεί στενά την πρόοδο.

ΤΙΤΛΟΣ III

Διαχείριση αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος

Άρθρο 33

Αρχές και στόχοι της διαχείρισης των αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος μεταξύ Ένωσης και τρίτων χωρών και συμφωνίες περί ανταλλαγής και κοινής διαχείρισης

1. Στην περίπτωση αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος τα οποία εκμεταλλεύονται επίσης τρίτες χώρες, η Ένωση επιδιώκει να συνεργαστεί με τις εν λόγω τρίτες χώρες με σκοπό να διασφαλίσει ότι η διαχείριση των αποθεμάτων αυτών γίνεται με τρόπο βιώσιμο που συνάδει με τον παρόντα κανονισμό, ιδίως τον στόχο του άρθρου 2 παράγραφος 2. Όταν δεν συνάπτεται επίσημη συμφωνία, η Ένωση καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια να επιτύχει κοινές ρυθμίσεις για την αλιείωση τέτοιων αποθεμάτων προκειμένου να καταστεί δυνατή η βιώσιμη διαχείριση, ιδίως όσον αφορά τον στόχο του άρθρου 2 παράγραφος 2, προωθώντας έτσι ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τους φορείς της Ένωσης.

2. Η Ένωση, προκειμένου να εξασφαλίσει τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων τα οποία μοιράζεται με τρίτες χώρες και να εγγυηθεί τη σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων των στόλων της, επιδιώκει, σύμφωνα με την UNCLOS, να συνάπτει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες με τρίτες χώρες με στόχο την κοινή διαχείριση των αποθεμάτων, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της πρόβλεψης πρόσβασης σε ύδατα και πόρους και των σχετικών όρων πρόσβασης, της εναρμόνισης των μέτρων διατήρησης και της ανταλλαγής αλιευτικών δυνατοτήτων.

ΜΕΡΟΣ VII

ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Άρθρο 34

Προώθηση της βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας

1. Με σκοπό την προώθηση της βιωσιμότητας και τη συμβολή στην επισιτιστική ασφάλεια και την εξασφάλιση του εφοδιασμού με τρόφιμα, την ανάπτυξη και την απασχόληση, η Επιτροπή ορίζει έως το 2013 μη δεσμευτικές στρατηγικές κατευθύνσεις της Ένωσης σχετικά με κοινές προτεραιότητες και στόχους για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας. Οι εν λόγω στρατηγικές κατευθύνσεις λαμβάνουν υπόψη ότι στην Ένωση επικρατούν διαφορετικές συνθήκες εκκίνησης και άσκησης των δραστηριοτήτων ανάλογα με το κράτος, που αποτελούν τη βάση των πολυετών εθνικών στρατηγικών σχεδίων και αποσκοπούν στα εξής:

- α) βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας και στήριξη της ανάπτυξης και της καινοτομίας του·
  - β) μείωση του διοικητικού φόρτου και αύξηση της αποτελεσματικότητας του ενωσιακού δικαίου και της ανταπόκρισής του στις ανάγκες των ενδιαφερομένων·
  - γ) ενθάρρυνση της οικονομικής δραστηριότητας·
  - δ) διαφοροποίηση και βελτίωση της ποιότητας ζωής σε παράκτιες περιοχές και περιοχές της ενδοχώρας·
  - ε) ενσωμάτωση των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας στον θαλάσσιο και παράκτιο χωροταξικό σχεδιασμό και τον χωροταξικό σχεδιασμό της ενδοχώρας.
2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας στην επικράτειά τους, το αργότερο 30 Ιουνίου 2014.
3. Το πολυετές εθνικό στρατηγικό σχέδιο περιλαμβάνει τους στόχους των κρατών μελών και τα μέτρα και τα χρονοδιαγράμματα που απαιτούνται για την επίτευξή τους.
4. Τα πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια αποσκοπούν ιδίως στα εξής:
- α) διοικητική απλοποίηση, ιδίως όσον αφορά τις αξιολογήσεις, τις μελέτες αντικτύπου και τις αδειοδοτήσεις,

- β) εύλογη βεβαιότητα πρόσβασης των επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας στα ύδατα και στο χώρο,
- γ) καθορισμό δεικτών περιβαλλοντικής, οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας,
- δ) την αξιολόγηση άλλων πιθανών διασυνοριακών επιπτώσεων, ιδίως σε έμβιους υδάτινους πόρους και σε θαλάσσια οικοσυστήματα σε γειτονικά κράτη μέλη,
- ε) τη δημιουργία συνεργειών μεταξύ εθνικών προγραμμάτων έρευνας και συνεργασίας μεταξύ του κλάδου και της επιστημονικής κοινότητας,
- στ) την προώθηση του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος της βιώσιμης, ποιοτικής τροφής,
- ζ) την προώθηση πρακτικών και έρευνας στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας με στόχο την ενίσχυση του θετικού αντικτύπου στο περιβάλλον και τους αλιευτικούς πόρους και τη μείωση του αρνητικού αντικτύπου, μεταξύ άλλων με τον περιορισμό της πίεσης που ασκείται στα αποθέματα ιχθύων τα οποία χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ζωοτροφών, καθώς και την αύξηση της αποτελεσματικότητας των πόρων.

5. Τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν πληροφορίες και βέλτιστες πρακτικές μέσω ανοιχτής μεθόδου συντονισμού των εθνικών μέτρων που περιλαμβάνονται στα πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια.

6. Η Επιτροπή ενθαρρύνει την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ κρατών μελών και διευκολύνει τον συντονισμό των εθνικών μέτρων που προβλέπονται στα πολυετή εθνικά στρατηγικά σχέδια.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΚΟΙΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΓΟΡΑΣ

Άρθρο 35

Στόχοι

1. Δημιουργείται κοινή οργάνωση των αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (κοινή οργάνωση της αγοράς), προκειμένου:
- α) να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 2 και ιδίως στη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων,
  - β) να δώσει τη δυνατότητα στους κλάδους της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας να εφαρμόσουν την ΚΑΠ σε κατάλληλο επίπεδο,
  - γ) να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των κλάδων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην Ένωση, ιδιαίτερα των παραγωγών,
  - δ) να βελτιώσει τη διαφάνεια και τη σταθερότητα των αγορών, ιδίως όσον αφορά τις οικονομικές γνώσεις και την κατανόηση των ενωσιακών αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας σε όλη την αλυσίδα εφοδιασμού, να υποστηρίξει μια

περισσότερο ισορροπημένη κατανομή της προστιθέμενης αξίας σε ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού του τομέα, να βελτιώσει την ενημέρωση των καταναλωτών και να ευαισθητοποιήσει τους καταναλωτές, μέσω κυρίως γνωστοποίησης και σήμανσης με ετικέτα που θα περιλαμβάνει κατανοητές πληροφορίες,

ε) να συμβάλει στη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για όλα τα προϊόντα που διατίθενται στις αγορές της ΕΕ με την πρόωθηση της βιώσιμης εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων,

στ) να συμβάλει στη διασφάλιση της προσφοράς διαφοροποιημένων προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας για τους καταναλωτές,

ζ) να παρέχει στον καταναλωτή επαληθεύσιμες και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την προέλευση του προϊόντος και τον τρόπο παραγωγής του, ιδίως μέσω της ετικέτας και της σήμανσης.

2. Η κοινή οργάνωση της αγοράς καλύπτει τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που αναφέρονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και τα οποία διατίθενται στις αγορές της Ένωσης.

3. Η κοινή οργάνωση της αγοράς περιλαμβάνει ιδίως:

- α) την οργάνωση του κλάδου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων σταθεροποίησης των αγορών,
- β) σχέδια παραγωγής και εμπορίας των οργανώσεων παραγωγών του κλάδου της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,
- γ) κοινά πρότυπα εμπορίας,
- δ) την ενημέρωση των καταναλωτών.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗ

Άρθρο 36

Στόχοι

1. Η συμμόρφωση με τους κανόνες της ΚΑΠ διασφαλίζεται μέσω αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου της αλιείας της Ένωσης, το οποίο περιλαμβάνει και την καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας.

2. Ο έλεγχος και η επιβολή της ΚΑΠ έχουν ιδίως ως βάση και περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) συνολική, ολοκληρωμένη και κοινή προσέγγιση,
- β) συνεργασία και συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών, της Επιτροπής και της Υπηρεσίας,
- γ) σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας και αναλογικότητα,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11 Δεκεμβρίου 2013 για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

δ) χρήση αποτελεσματικών τεχνολογιών ελέγχου για τη διαθεσιμότητα και ποιότητα των αλιευτικών δεδομένων,

ε) ενωσιακό πλαίσιο ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής,

στ) στρατηγική βασιζόμενη στην εκτίμηση των κινδύνων με άξονα συστηματικούς και αυτοματοποιημένους διασταυρούμενους ελέγχους όλων των διαθέσιμων δεδομένων,

ζ) ανάπτυξη νοοτροπίας συμμόρφωσης και συνεργασίας μεταξύ όλων των επιχειρήσεων και των αλιέων.

Η Ένωση λαμβάνει κατάλληλα μέτρα όσον αφορά τις τρίτες χώρες που επιτρέπουν τη μη βιώσιμη αλιεία.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση του ελέγχου, της επιθεώρησης και της επιβολής σε σχέση με τις δραστηριότητες στο πλαίσιο της ΚΑΠ, περιλαμβανομένης της θέσπισης αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.

Άρθρο 37

Ομάδα εμπειρογνομόνων για τη συμμόρφωση

1. Η Επιτροπή συγκροτεί ομάδα εμπειρογνομόνων για τη συμμόρφωση με σκοπό την εκτίμηση, διευκόλυνση και ενίσχυση της εφαρμογής των υποχρεώσεων δυνάμει του συστήματος ελέγχου της αλιείας της Ένωσης καθώς και τη συμμόρφωση με αυτές.

2. Η ομάδα εμπειρογνομόνων για τη συμμόρφωση απαρτίζεται από αντιπροσώπους της Επιτροπής και των κρατών μελών. Η Επιτροπή μπορεί να καλεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατ' αίτησή του, να αποστείλει εμπειρογνώμονες προκειμένου να παραστούν σε συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνομόνων. Η Υπηρεσία μπορεί να επικουρεί την ομάδα εμπειρογνομόνων για τη συμμόρφωση ως παρατηρητής.

3. Συγκεκριμένα, η ομάδα εμπειρογνομόνων:

- α) επισκοπεί τακτικά ζητήματα συμμόρφωσης και εφαρμογής δυνάμει του συστήματος ελέγχου της αλιείας της Ένωσης και προσδιορίζει ενδεχόμενες δυσκολίες κοινού ενδιαφέροντος κατά την εφαρμογή κανόνων της ΚΑΠ,
- β) διατυπώνει συμβουλές σε σχέση με την εφαρμογή κανόνων της ΚΑΠ, μεταξύ άλλων για θέματα προτεραιότητας όσον αφορά την οικονομική ενίσχυση της Ένωσης, και
- γ) ανταλλάσσει πληροφορίες για δραστηριότητες ελέγχου και επιθεώρησης, περιλαμβανομένης της καταπολέμησης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας.

4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώνονται πλήρως σε τακτική βάση από την ομάδα εμπειρογνομόνων για τη συμμόρφωση για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 38

Πιλοτικά προγράμματα για τις νέες τεχνολογίες ελέγχου και τα νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν πιλοτικά προγράμματα για τις νέες τεχνολογίες ελέγχου και τα νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων.

Άρθρο 39

Συμβολή στο κόστος ελέγχου, επιθεώρησης, επιβολής και συλλογής δεδομένων

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τις επιχειρήσεις τους να συμβάλλουν αναλογικά στο λειτουργικό κόστος εφαρμογής του ενωσιακού συστήματος ελέγχου της αλιείας και συλλογής δεδομένων.

ΜΕΡΟΣ X

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 40

Στόχοι

Η Ένωση μπορεί να χορηγεί οικονομική βοήθεια προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 41

Προϋποθέσεις της οικονομικής βοήθειας προς τα κράτη μέλη

1. Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που θα τεθούν στις εφαρμοστέες νομικές πράξεις της Ένωσης, η ενωσιακή οικονομική βοήθεια προς τα κράτη μέλη χορηγείται κατά τρόπο διαφανή και υπό τον όρο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τους κανόνες της ΚΑΠ.

2. Η μη συμμόρφωση των κρατών μελών με τους κανόνες της ΚΑΠ μπορεί να οδηγήσει σε διακοπή ή αναστολή των πληρωμών ή στην εφαρμογή διόρθωσης της οικονομικής βοήθειας που χορηγεί η Ένωση στο πλαίσιο της ΚΑΠ. Αυτά τα μέτρα είναι αναλογικά προς τη φύση, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 42

Προϋποθέσεις της οικονομικής βοήθειας προς τις επιχειρήσεις

1. Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που θα τεθούν στις εφαρμοστέες νομικές πράξεις της Ένωσης, η ενωσιακή οικονομική βοήθεια προς τις επιχειρήσεις χορηγείται κατά τρόπο διαφανή και υπό τον όρο της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τους κανόνες της ΚΑΠ.

2. Με την επιφύλαξη της θέσπισης ειδικών κανόνων, σοβαρές παραβάσεις των κανόνων της ΚΑΠ από τις επιχειρήσεις οδηγούν σε προσωρινή ή μόνιμη απαγόρευση της πρόσβασης στην οικονομική βοήθεια της Ένωσης ή/και στην εφαρμογή οικονομικών μειώσεων. Αυτά τα μέτρα, που λαμβάνονται από το κράτος μέλος, είναι αποτρεπτικά, αποτελεσματικά και αναλογικά προς τη φύση, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και την επανάληψη σοβαρών παραβάσεων.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ενωσιακή οικονομική βοήθεια χορηγείται μόνο εάν δεν έχουν επιβληθεί κυρώσεις για σοβαρές παραβάσεις στην οικεία επιχείρηση επί ένα έτος πριν από την ημερομηνία υλοποίησης της ενωσιακής οικονομικής βοήθειας.

ΜΕΡΟΣ XI

ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Άρθρο 43

Σύσταση γνωμοδοτικών συμβουλίων

1. Συγκροτούνται γνωμοδοτικά συμβούλια για καθεμία από τις γεωγραφικές περιοχές ή τους τομείς αρμοδιότητας που ορίζονται στο παράρτημα III προκειμένου να προάγουν την ισορροπημένη εκπροσώπηση όλων των ενδιαφερομένων, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 1, και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2.

2. Συγκεκριμένα, συγκροτούνται τα ακόλουθα νέα γνωμοδοτικά συμβούλια, σύμφωνα με το Παράρτημα III:

α) ένα γνωμοδοτικό συμβούλιο για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές που υποδιαιρείται σε τρία τμήματα για καθεμία από τις ακόλουθες θαλάσσιες λεκάνες: Δυτικό Ατλαντικό, Ανατολικό Ατλαντικό και Ινδικό Ωκεανό·

β) ένα γνωμοδοτικό συμβούλιο για την υδατοκαλλιέργεια·

γ) ένα γνωμοδοτικό συμβούλιο για τις αγορές·

δ) ένα γνωμοδοτικό συμβούλιο για τον Εύξεινο Πόντο.

3. Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο καταρτίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.

Άρθρο 44

Καθήκοντα των γνωμοδοτικών συμβουλίων

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού η Επιτροπή πρέπει να συμβουλευείται, εφόσον χρειάζεται, τα γνωμοδοτικά συμβούλια.

2. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν:

α) να υποβάλλουν προτάσεις και εισηγήσεις για ζητήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας καθώς και τις κοινωνικοοικονομικές πτυχές και τις πτυχές που άπτονται της διατήρησης της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας προς την Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος· συγκεκριμένα, τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να υποβάλλουν συστάσεις για την απλοποίηση των κανόνων διαχείρισης της αλιείας,

β) να ενημερώνουν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για προβλήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας καθώς και τις κοινωνικοοικονομικές πτυχές και τις πτυχές που άπτονται της διατήρησης της αλιείας και, κατά περίπτωση, της υδατοκαλλιέργειας στην γεωγραφική περιοχή ή στον τομέα αρμοδιότητάς τους και να προτείνουν λύσεις για την αντιμετώπιση των εν λόγω προβλημάτων,

γ) να συμβάλλουν, σε στενή συνεργασία με επιστήμονες, στη συλλογή, παροχή και ανάλυση δεδομένων απαραίτητων για την εκπόνηση μέτρων διατήρησης.

Εάν ένα ζήτημα παρουσιάζει ενδιαφέρον για δύο ή περισσότερα γνωμοδοτικά συμβούλια, αυτά συντονίζουν τις θέσεις τους με στόχο να εγκρίνουν κοινές συστάσεις επί του ζητήματος αυτού.

3. Ζητείται η γνώμη των γνωμοδοτικών συμβουλίων όσον αφορά τις κοινές συστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 17. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ζητούν τη γνώμη των συμβουλίων όσον αφορά άλλα μέτρα. Οι συμβουλές τους λαμβάνονται υπόψη. Οι διαβουλεύσεις αυτές δεν θίγουν τις διαβουλεύσεις με την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ) ή με άλλους επιστημονικούς φορείς. Οι γνωμοδοτήσεις των γνωμοδοτικών συμβουλίων μπορούν να διαβιβάζονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

4. Η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη απαντούν εντός δύο μηνών σε κάθε σύσταση, πρόταση ή πληροφορία που λαμβάνουν δυνάμει της παραγράφου 1. Σε περίπτωση που τα τελικά μέτρα που υιοθετήθηκαν αποκλίνουν από τις γνωμοδοτήσεις, τις συστάσεις και τις εισηγήσεις των γνωμοδοτικών συμβουλίων που λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή ή το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αναφέρουν λεπτομερώς τους λόγους της απόκλισης.

Άρθρο 45

Σύνθεση, λειτουργία και χρηματοδότηση των γνωμοδοτικών συμβουλίων

1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια απαρτίζονται από:

- α) τις οργανώσεις που εκπροσωπούν τις αλιευτικές επιχειρήσεις και, κατά περίπτωση, τις επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας και εκπροσώπους των τομέων μεταποίησης και εμπορίας,
- β) άλλες ομάδες συμφερόντων που επηρεάζονται από την ΚΑΠ, όπως περιβαλλοντικές οργανώσεις και ενώσεις καταναλωτών.

2. Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο αποτελείται από μια γενική συνέλευση και μια εκτελεστική επιτροπή και καθώς και, κατά περίπτωση, από γραμματεία και ομάδες εργασίας για την εξέταση ζητημάτων περιφερειακής συνεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 18, και εγκρίνει τα μέτρα που απαιτούνται για την οργάνωσή του.

3. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια λειτουργούν και χρηματοδοτούνται όπως προβλέπεται στο παράρτημα III.

4. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 46 σχετικά με λεπτομέρειες της λειτουργίας των γνωμοδοτικών συμβουλίων.

ΜΕΡΟΣ XII

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 11 παράγραφος 2, στο άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3, 6 και 7 και στο άρθρο 45 παράγραφος 4 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 29 Δεκεμβρίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν

ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετίας. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2, στο άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3, 6 και 7 και στο άρθρο 45 παράγραφος 4 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία, που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2, του άρθρου 15 παράγραφοι 2, 3, 6 και 7 και του άρθρου 45 παράγραφος 4 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 47

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η ειδική επιτροπή δεν εκδώσει γνώμη επί σχεδίου εκτελεστικής πράξης που πρόκειται να εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 23, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το τρίτο εδάφιο του άρθρου 5 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 182/2011.

3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, ισχύει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού.

ΜΕΡΟΣ XIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48

Καταργήσεις και τροποποιήσεις

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 καταργείται.

Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

2. Η απόφαση 2004/585/EK καταργείται δια του παρόντος από την έναρξη ισχύος των κανόνων που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 45 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού.

3. Διαγράφεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

4. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου ⁽²⁾ καταργείται.

5. Προστίθεται η εξής παράγραφος στο άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου:

«3α. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 και 3, δεν εφαρμόζεται πολλαπλασιαστικός συντελεστής στα αλιεύματα που υπόκεινται σε υποχρέωση εκφόρτωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική ^(*), εφόσον η υπεραλίευση σε σχέση με τις επιτρεπόμενες εκφορτώσεις δεν υπερβαίνει ποσοστό 10 %.

^(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την 11ης Δεκεμβρίου 2013 Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου και της απόφασης 2004/585/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 23)».

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 11 Δεκεμβρίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
V. LEŠKEVIČIUS

Άρθρο 49

Επανεξέταση

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της ΚΑΠ πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2022.

Άρθρο 50

Ετήσια έκθεση

Η Επιτροπή υποβάλλει ετησίως εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο με θέμα την πρόοδο σχετικά με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση και την κατάσταση των αποθεμάτων ιχθύων, όσο το δυνατόν συντομότερα μετά την έκδοση του ετήσιου κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που διατίθενται στα ύδατα της Ένωσης και σε ορισμένα ύδατα εκτός Ένωσης, όσον αφορά τα σκάφη της Ένωσης.

Άρθρο 51

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2014.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 685/95 και (ΕΚ) αριθ. 2027/95 (ΕΕ L 289 της 7.11.2003, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 639/2004 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 2004, για τη διαχείριση αλιευτικών στόλων που είναι νηολογημένοι σε εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας (ΕΕ L 102 της 7.4.2004, σ. 9).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. Παρακτια υδάτα του ηνωμένου βασιλείου

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed Ανατολικά της νήσου Coquet	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Flamborough Head Ανατολικά του Spurn Head	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του Lowestoft Νότια του Lyme Regis	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
4. Νότια του Lyme Regis Νότια του Eddystone	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Νότια του Eddystone Νοτιοδυτικά του Longships	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Χτένια	Απεριόριστα
	Αστακός	Απεριόριστα
	Καραβίδες	Απεριόριστα
6. Νοτιοδυτικά του Longships Βορειοδυτικά του Hartland Point	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδες	Απεριόριστα
	Αστακός	Απεριόριστα
7. Από το Hartland Point μέχρι τη γραμμή που αρχίζει βορείως των νήσων Lundy	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
8. Γραμμή όλο δυτικά από τις νήσους Lundy μέχρι το Cardigan Harbour	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
9. Βορείως του Point Lynas Ανατολικά του πλωτού φάρου Morecambe	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
10. County Down	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
11. Βορειοανατολικά της νήσου New Island Νοτιοδυτικά της νήσου Sanda Island	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
12. Βόρεια του Port Stewart Δυτικά του Barra Head	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
13. Γεωγραφικό πλάτος 57° 40' Β Δυτικά του Butt of Lewis	Όλα τα είδη, εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα
14. St Kilda, Νήσοι Flannan	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
15 Γραμμή όλο δυτικά από το φάρο Butt of Lewis στο σημείο 59°30'Β-5°45'Δ	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

B. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Βόρεια του Point Lynas Νότια του Mull of Galloway	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδα	Απεριόριστα
2. Δυτικά του Mull of Oa Δυτικά του Barra Head	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδα	Απεριόριστα

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά των νήσων Shetlands και Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιοανατολικά του φάρου Sumburgh Head προς τα βορειοανατολικά του φάρου Skroo και προς τα νοτιοδυτικά του φάρου Skadan	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed, ανατολικά του φάρου Whitby High	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του φάρου North Foreland, νότια του νέου φάρου Dungeness	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Ζώνη γύρω από το St Kilda	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
5. Δυτικά του φάρου του Butt of Lewis μέχρι τη γραμμή που συνδέει τον φάρο του Butt of Lewis με το 59°30'Β-5°45'Δ	Ρέγγες	Απεριόριστα
6. Ζώνη γύρω από το North Rona και Sulisker (Sulasgeir)	Ρέγγες	Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά των νήσων Shetlands και Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιοανατολικά του φάρου Sumburgh Head, προς τα βορειοανατολικά του φάρου Skroo και προς τα νοτιοδυτικά του φάρου Skadan	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed, ανατολικά του Flamborough Head	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Ανατολικά του φάρου North Foreland, νότια του νέου φάρου Dungeness	Ρέγγες	Απεριόριστα

E. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά του Berwick-upon-Tweed Ανατολικά της νήσου Coquet	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Βόρεια του Cromer Ανατολικά του North Foreland	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
3. Ανατολικά του North Foreland Νότια του νέου φάρου Dungeness	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Νότια του νέου φάρου Dungeness, νότια του Selsey Bill	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Νοτιοανατολικά του Straight Point, βορειοδυτικά του South Bishop	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

2. Παρακτια ύδατα της Ιρλανδίας

A. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Βορειοδυτικά του Erris Head Δυτικά του Sybil Point	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδα	Απεριόριστα
2. Νότια του Mizen Head Νότια του Stags	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδα	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
3. Νότια του Stags Νότια του Cork	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Καραβίδα	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Νότια του Cork νότια του Carnsore Point	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
5. Νότια του Carnsore Point, νοτιοανατολικά του Haulbowline	Όλα τα είδη, εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα

B. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 μίλια)		
1. Νότια του Mine Head Hook Point	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
2. Hook Point Carlingford Lough	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα
	Καραβίδα	Απεριόριστα
	Χτένια	Απεριόριστα

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 μίλια)		
1. Νότια του Stags Νότια του Carnsore Point	Ρέγγες	Απεριόριστα
	Σκουμπριά	Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Νότια του Old Head of Kinsale Νότια του Carnsore Point	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Νότια του Cork Νότια του Carnsore Point	Σκουμπριά	Απεριόριστα

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6 έως 12 ναυτικά μίλια)		
1. Νότια του Cork Νότια του Carnsore Point	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
2. Ανατολικά του Wicklow Head Νοτιοανατολικά του Carlingford Lough	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

3. Παρακτια ύδατα του βελγίου

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
3 έως 12 ναυτικά μίλια	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Γαλλία	Ρέγγες	Απεριόριστα

4. Παρακτια ύδατα της δανίας

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτές της Βόρειας Θάλασσας (Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Hanstholm) (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Blåvand Huk	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Γαρίδες	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Κυπρίνοι	Απεριόριστα

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Blåvands Huk μέχρι το Bonbjerg	Βέλγιο	Γάδος	Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιουνίου έως 31 Ιουλίου
		Εγκλεφίνος	Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιουνίου έως 31 Ιουλίου
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
		Γλώσσα	Απεριόριστα
Thyborøn μέχρι το Hanstholm	Βέλγιο	Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιουνίου έως 31 Ιουλίου
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιουνίου έως 31 Ιουλίου
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Παπαλίνα	Απεριόριστα
		Γάδος	Απεριόριστα
		Μαύρος μπακαλιάρος.	Απεριόριστα
		Εγκλεφίνος	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
	Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα	
	Κάτω Χώρες	Γάδος	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
		Γλώσσα	Απεριόριστα
	Skagerrak (Hanstholm μέχρι το Skagen) (4 έως 12 ναυτικά μίλια)	Βέλγιο	Ευρωπαϊκή χωματίδα
Γερμανία		Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Παπαλίνα	Απεριόριστα
		Γάδος	Απεριόριστα
		Μαύρος μπακαλιάρος.	Απεριόριστα
		Εγκλεφίνος	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
	Κάτω Χώρες	Γάδος	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
		Γλώσσα	Απεριόριστα
Kattegat (3-12 μίλια)	Γερμανία	Γάδος	Απεριόριστα
		Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Καραβίδα	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
Βόρεια της Zealand στον παράλληλο γεωγραφικού πλάτους που περνά διαμέσου του φάρου Forsnæs	Γερμανία	Παπαλίνα	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (περιλαμβανομένων των Belts, Sound, Bornholm) (3 έως 12 ναυτικά μίλια)	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
		Γάδος	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Παπαλίνα	Απεριόριστα
		Χέλια	Απεριόριστα
		Σολομοί	Απεριόριστα
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα
Σκουμπριά	Απεριόριστα		
Skagerrak (4 έως 12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Kattegat (3 έως 12 μίλια ⁽¹⁾)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (3 έως 12 μίλια)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

(¹) Μετράται από την ακτογραμμή.

5. Παρακτια υδατα της γερμανίας

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή της Βόρειας Θάλασσας (3 έως 12 ναυτικά μίλια) όλες οι ακτές	Δανία	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Παπαλίνα	Απεριόριστα
		Αμμόχελα	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Γαρίδες	Απεριόριστα
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το ακραίο σημείο του Amtum σε 54°43'Β	Δανία	Γαρίδες	Απεριόριστα
Ζώνη γύρω από το Helgoland	Ηνωμένο Βασίλειο	Γάδος	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτές της Βαλτικής Θάλασσας (3 έως 12 μίλια)	Δανία	Γάδος	Απεριόριστα
		Ευρωπαϊκή χωματίδα	Απεριόριστα
		Ρέγγες	Απεριόριστα
		Παπαλίνα	Απεριόριστα
		Χέλια	Απεριόριστα
		Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα
		Σκουμπριά	Απεριόριστα

6. Παρακτια υδατα της γαλλίας και των υπερπόντιων διαμερισμάτων

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτές του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι τα ανατολικά του Departement Manche (λιμνοθάλασσα Vire- Grandcamp les Bains 49° 23' 30» Β-1°2'ΔΝΝΕ)	Βέλγιο	Βενθιοπελαγικά	Απεριόριστα
		Χτένια	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Dunkerque (2° 20' Α) μέχρι το Cap d'Antifer (0° 10' Α)	Γερμανία	Ρέγγες	Απεριόριστα μόνο από 1ης Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι το Cap d'Al- prech δυτικά (50° 42 30» Β — 1° 33' 30» Α)	Ηνωμένο Βασι- λειο	Ρέγγες	Απεριόριστα
Ακτές Ατλαντικού (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Γαλλίας μέχρι 46° 08' Β	Ισπανία	Γαύρος	Κατευθυνόμενη αλιεία, Απεριό- ριστα από 1ης Μαρτίου έως 30 Ιουνίου
			Αλιεία ζώντος δολώματος από 1ης Ιουλίου έως 31 Οκτωβρί- ου.
		Σαρδέλες	Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιανουαρίου έως 28 Φεβρουα- ρίου και από 1ης Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου Επιπλέον, οι δραστηριότητες που αφορούν τα ανωτέρω είδη ασκούνται σύμφωνα με τις δρα- στηριότητες κατά το έτος 1984 και στο πλαίσιο των δραστηριο- τήτων αυτών.
Ακτές Μεσογείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Ακρωτήριο Leucate	Ισπανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

7. Παρακτια ύδατα ισπανίας

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Ισπανίας μέχρι το φάρο του ακρωτηρίου Mayot (3° 47' Δ)	Γαλλία	Πελαγικά	Απεριόριστα σύμφωνα με τις δραστηριότητες κατά το έτος 1984 και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων αυτών
Ακτές Μεσογείου (6 έως 12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Cap Creus	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

8. Παρακτια ύδατα της κροατίας ⁽¹⁾

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
12 μίλια με όριο τη θάλασσα περιοχή υπό την κυριαρχία της Κροατίας βορείως του γεωγραφικού πλάτους του παράλληλου 45° 10' Β κατά μήκος της ακτής της δυτικής Ίστριας, από το εξωτερικό όριο των χωρικών υδάτων της Κροατίας, όπου αυτός ο παράλληλος αγγίζει τη στεριά στην ακτή της δυτικής Ίστριας (το ακρωτήριο Grgatov rt Funta-na)	Σλοβενία	Βενθοπελαγικά και μικρά πελαγικά είδη συμπεριλαμβανομένης της σαρδέλας και του γαύρου	100 τόνοι για μέγιστο αριθμό 25 αλιευτικών σκαφών που περιλαμβάνει 5 αλιευτικά σκάφη εξοπλισμένα με δίχτυα τράτας

(¹) Το ανωτέρω καθεστώς εφαρμόζεται από την ημερομηνία πλήρους εφαρμογής της διατιθητικής απόφασης που προέκυψε από τη συμφωνία διαιτησίας μεταξύ της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας, η οποία υπεγράφη στη Στοκχόλμη στις 4 Νοεμβρίου 2009.

9. Παρακτια ύδατα των κάτω χωρών

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
(3 έως 12 ναυτικά μίλια) όλη η ακτή	Βέλγιο	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Δανία	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Παπαλίνα	Απεριόριστα
		Αμμόχελα	Απεριόριστα
		Σαυρίδια	Απεριόριστα
	Γερμανία	Γάδος	Απεριόριστα
Γαρίδες		Απεριόριστα	
(6 έως 12 ναυτικά μίλια) όλη η ακτή	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Νότιο σημείο του Texel, δυτικά μέχρι τα σύνορα Κάτω Χωρών/Γερμανίας	Ηνωμένο Βασίλειο	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

10. Παρακτια υδατα της σλοβενιασ (1)

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
12 μίλια με όριο τη θαλάσσια περιοχή υπό την κυριαρχία της Σλοβενίας βορείως του γεωγραφικού πλάτους του παράλληλου 45° 10' Β κατά μήκος της ακτής της δυτικής Ιστρίας, από το εξωτερικό όριο των χωρικών υδάτων της Κροατίας, όπου αυτός ο παράλληλος αγγίζει τη στεριά στην ακτή της δυτικής Ιστρίας (το ακρωτήριο Grgaton rt Funtana)	Κροατία	Βενθοπελαγικά και μικρά πελαγικά είδη συμπεριλαμβανομένης της σαρδέλας και του γαύρου	100 τόνοι για μέγιστο αριθμό 25 αλιευτικών σκαφών που περιλαμβάνει 5 αλιευτικά σκάφη εξοπλισμένα με δίχτυα τράτας

(1) Το ανωτέρω καθεστώς εφαρμόζεται από την ημερομηνία πλήρους εφαρμογής της διατιθηκής απόφασης που προέκυψε από τη συμφωνία διατησίας μεταξύ της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας, η οποία υπεγράφη στη Στοκχόλμη στις 4 Νοεμβρίου 2009.

11. Παρακτια υδατα της φινλανδιασ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Βαλτική Θάλασσα (4 έως 12 μίλια) (1)	Σουηδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

(1) 3 έως 12 μίλια γύρω από τις Νήσους Bogskär.

12. Παρακτια υδατα της σουηδιασ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδος	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Skagerrak (4 έως 12 ναυτικά μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Kattegat (3 έως 12 μίλια (1))	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (4 έως 12 μίλια)	Δανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Φινλανδία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

(1) Μετράται από την ακτογραμμή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΟΡΙΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Όρια ικανότητας

Κράτος μέλος	GT	kW
Βέλγιο	18 962	51 586
Βουλγαρία	7 250	62 708
Δανία	88 762	313 333
Γερμανία	71 117	167 078
Εσθονία	21 677	52 566
Ιρλανδία	77 568	210 083
Ελλάδα	84 123	469 061
Ισπανία (συμπεριλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων περιοχών)	423 550	964 826
Γαλλία (συμπεριλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων περιοχών)	21 282	1 166 328
Κροατία	53 452	426 064
Ιταλία	173 506	1 070 028
Κύπρος	11 021	47 803
Λετονία	46 418	58 496
Λιθουανία	73 489	73 516
Μάλτα	14 965	95 776
Κάτω Χώρες	166 859	350 736
Πολωνία	38 270	90 650
Πορτογαλία (συμπεριλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων περιοχών)	114 549	386 539
Ρουμανία	1 908	6 356
Σλοβενία	675	8 867
Φινλανδία	18 066	181 717
Σουηδία	43 386	210 829
Ηνωμένο Βασίλειο	231 106	909 141

Όρια ικανότητας

Εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης	GT	kW
Ισπανία		
Κανάριες Νήσοι: Ολικό μήκος (!) < 12 m. Ύδατα Ένωσης	2 617	20 863
Κανάριες Νήσοι: Ολικό μήκος > 12 m. Ύδατα Ένωσης	3 059	10 364
Κανάριες Νήσοι: Ολικό μήκος > 12 m. Διεθνή ύδατα και ύδατα τρίτων χωρών	28 823	45 593
Γαλλία		
Νήσος Reunion: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Ολικό μήκος < 12 m	1 050	19 320

Εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης	GT	kW
Νήσος Reunion: Πελαγικά είδη. Ολικό μήκος > 12 m	10 002	31 465
Γαλλική Γουιάνα: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Ολικό μήκος < 12 m	903	11 644
Γαλλική Γουιάνα: Γαριδάδικα	7 560	19 726
Γαλλική Γουιάνα: Πελαγικά είδη. Σκάφη ανοικτής θάλασσας	3 500	5 000
Μαρτινίκα: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Μήκος < 12 m	5 409	142 116
Μαρτινίκα: Πελαγικά είδη. Ολικό μήκος > 12 m	1 046	3 294
Γουαδελούπη: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Ολικό μήκος < 12 m	6 188	162 590
Γουαδελούπη: Πελαγικά είδη. Ολικό μήκος > 12 m	500	1 750
Πορτογαλία		
Μαδέρα: Βενθοπελαγικά είδη. Ολικό μήκος < 12 m	604	3 969
Μαδέρα: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Ολικό μήκος > 12 m	4 114	12 734
Μαδέρα: Πελαγικά είδη. Γρίπτοι L > 12 m	181	777
Αζόρες: Βενθοπελαγικά είδη. Ολικό μήκος < 12 m	2 617	29 870
Αζόρες: Βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη. Ολικό μήκος > 12 m	12 979	25 721
⁽¹⁾ Το ολικό μήκος αναφέρεται στο ολικό μήκος του σκάφους.		

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

1. Ονομασία και περιοχή αρμοδιότητας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου

Ονομασία	Περιοχές αρμοδιότητας
Βαλτική Θάλασσα	ICES ζώνες IIIb, IIIc και IIId
Εύξεινος Πόντος	η γεωγραφική υποπεριοχή της ΓΕΑΜ όπως ορίζεται στο ψήφισμα GFCM/33/2009/2
Μεσόγειος Θάλασσα	Θαλάσσια ύδατα της Μεσογείου ανατολικά της γραμμής 5°36' δυτικά
Βόρεια Θάλασσα	Ζώνες ICES IV και IIIa
Βορειοδυτικά ύδατα	Ζώνες ICES V (εκτός της Va και μόνο ύδατα της Ένωσης των Vb), VI και VII
Νοτιοδυτικά ύδατα	Ζώνες ICES VIII, IX και X (ύδατα γύρω από τις Αζόρες), και ζώνες CECAF ζώνες 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0 (ύδατα γύρω από τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους)
Εξόχως απόκεντρες περιοχές	Ύδατα της Ένωσης γύρω από τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, όπως αναφέρονται στο άρθρο 349 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, που υποδιαιρούνται σε τρεις θαλάσσιες λεκάνες: Δυτικό Ατλαντικό, Ανατολικό Ατλαντικό, Ινδικό Ωκεανό
Πελαγικά αποθέματα (προσφυγία, σκουμπριά, σαφριδία, ρέγγες, βασιλάκης)	Όλες οι γεωγραφικές ζώνες εξαιρουμένων της Βαλτικής και της Μεσογείου
Ανοικτή θάλασσα/υπερπόντιος στόλος	Όλα τα ύδατα εκτός Ένωσης
Υδατοκαλλιέργεια,	Υδατοκαλλιέργεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 4
Αγορές	Όλοι οι τομείς της αγοράς

2. Λειτουργία και χρηματοδότηση των Γνωμοδοτικών Συμβουλίων

- α) Στη γενική συνέλευση και στην εκτελεστική επιτροπή, το 60 % των εδρών καταλαμβάνεται από εκπροσώπους των αλιέων και, για το γνωμοδοτικό συμβούλιο υδατοκαλλιέργειας, επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας καθώς και από αντιπροσώπους των τομέων της μεταποίησης και της εμπορίας, και το 40 % από αντιπροσώπους των άλλων ομάδων συμφερόντων που επηρεάζονται από την ΚΑΠ, λ.χ. περιβαλλοντικούς οργανισμούς και ομάδες καταναλωτών.
- β) Με εξαίρεση το γνωμοδοτικό συμβούλιο υδατοκαλλιέργειας και το γνωμοδοτικό συμβούλιο αγορών, ένας τουλάχιστον αντιπρόσωπος του υποτομέα αλιείας από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος είναι μέλος της εκτελεστικής επιτροπής.
- γ) Τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής εγκρίνουν συστάσεις με ομοφωνία, εφόσον είναι δυνατόν. Εάν υπάρχουν διαφωνίες από ένα ή περισσότερα μέλη, αυτές καταχωρίζονται στις συστάσεις που εγκρίνει η πλειοψηφία των μελών που είναι παρόντα και έχουν δικαίωμα ψήφου.
- δ) Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο ορίζει πρόεδρο με ομόφωνη απόφαση. Ο πρόεδρος ενεργεί με αμεροληψία.
- ε) Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο θεσπίζει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διασφαλισθούν η διαφάνεια και ο σεβασμός όλων των απόψεων που εκφράζονται.
- στ) Οι συστάσεις που εγκρίνει η εκτελεστική επιτροπή κοινοποιούνται αμέσως στη γενική συνέλευση, την Επιτροπή, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, στον κάθε ενδιαφερόμενο.
- ζ) Οι συνεδριάσεις της γενικής συνέλευσης είναι ανοικτές στο κοινό. Οι συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής είναι ανοικτές στο κοινό εκτός εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η πλειοψηφία των μελών της εκτελεστικής επιτροπής λάβει αντίθετη απόφαση.
- η) Οι ευρωπαϊκές και εθνικές οργανώσεις που εκπροσωπούν τον αλιευτικό κλάδο καθώς και άλλες ομάδες συμφερόντων μπορούν να προτείνουν μέλη στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Τα εν λόγω κράτη μέλη εγκρίνουν τα μέλη της γενικής συνέλευσης.

- θ) Αντιπρόσωποι των εθνικών και περιφερειακών διοικήσεων που έχουν αλιευτικά συμφέροντα στη σχετική περιοχή και ερευνητές από επιστημονικά ιδρύματα και ιδρύματα αλιευτικής έρευνας των κρατών μελών καθώς και από διεθνή επιστημονικά ιδρύματα που παρέχουν γνωμοδοτήσεις στην Επιτροπή έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις των γνωμοδοτικών συμβουλίων ως ενεργοί παρατηρητές. Μπορούν επίσης να κληθούν και άλλοι ειδικοί επιστήμονες.
- ι) Εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής μπορούν να παρίστανται κατά τις συνεδριάσεις των γνωμοδοτικών συμβουλίων ως ενεργοί παρατηρητές.
- ια) Όταν τίθενται προς συζήτηση θέματα που τους αφορούν, οι αντιπρόσωποι του αλιευτικού κλάδου και άλλων ομάδων συμφερόντων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων αντιπροσώπων περιφερειακών αλιευτικών οργανώσεων με αλιευτικό ενδιαφέρον στην περιοχή ή στους τύπους αλιείας που καλύπτονται από γνωμοδοτικό συμβούλιο δύνανται να καλούνται να συμμετέχουν ως ενεργοί παρατηρητές.
- ιβ) Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να ζητούν οικονομική βοήθεια από την Ένωση ως φορείς που επιδιώκουν στόχο γενικότερου ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος.
- ιγ) Η Επιτροπή υπογράφει συμφωνία επιχορήγησης με κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο προκειμένου να συμβάλλει στο κόστος λειτουργίας του, συμπεριλαμβανομένου του κόστους μετάφρασης και διερμηνείας.
- ιδ) Η Επιτροπή δύναται να διεξάγει όλους τους ελέγχους που θεωρεί αναγκαίους για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τα καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στα γνωμοδοτικά συμβούλια.
- ιε) Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο υποβάλλει ετησίως τον προϋπολογισμό του και έκθεση δραστηριοτήτων του στην Επιτροπή και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.
- ιστ) Η Επιτροπή ή το Ελεγκτικό Συνέδριο δύνανται, ανά πάσα στιγμή, να διοργανώνουν λογιστικό έλεγχο ο οποίος διενεργείται είτε από ανεξάρτητο οργανισμό της επιλογής τους είτε από τις ίδιες τις υπηρεσίες της Επιτροπής ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- ιζ) Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο διορίζει ορκωτό λογιστή για την περίοδο κατά την οποία λαμβάνει χρηματοδότηση από πόρους της Ένωσης.
-